Ludas Matyi

II. ÉVFOLYAM 23. (55.) SZÁM. SZATIRIKUS HETILAP BUDAPEST, 1946 JUNIUS 16.

JÁNOS VITÉZ AMERIKÁBAN

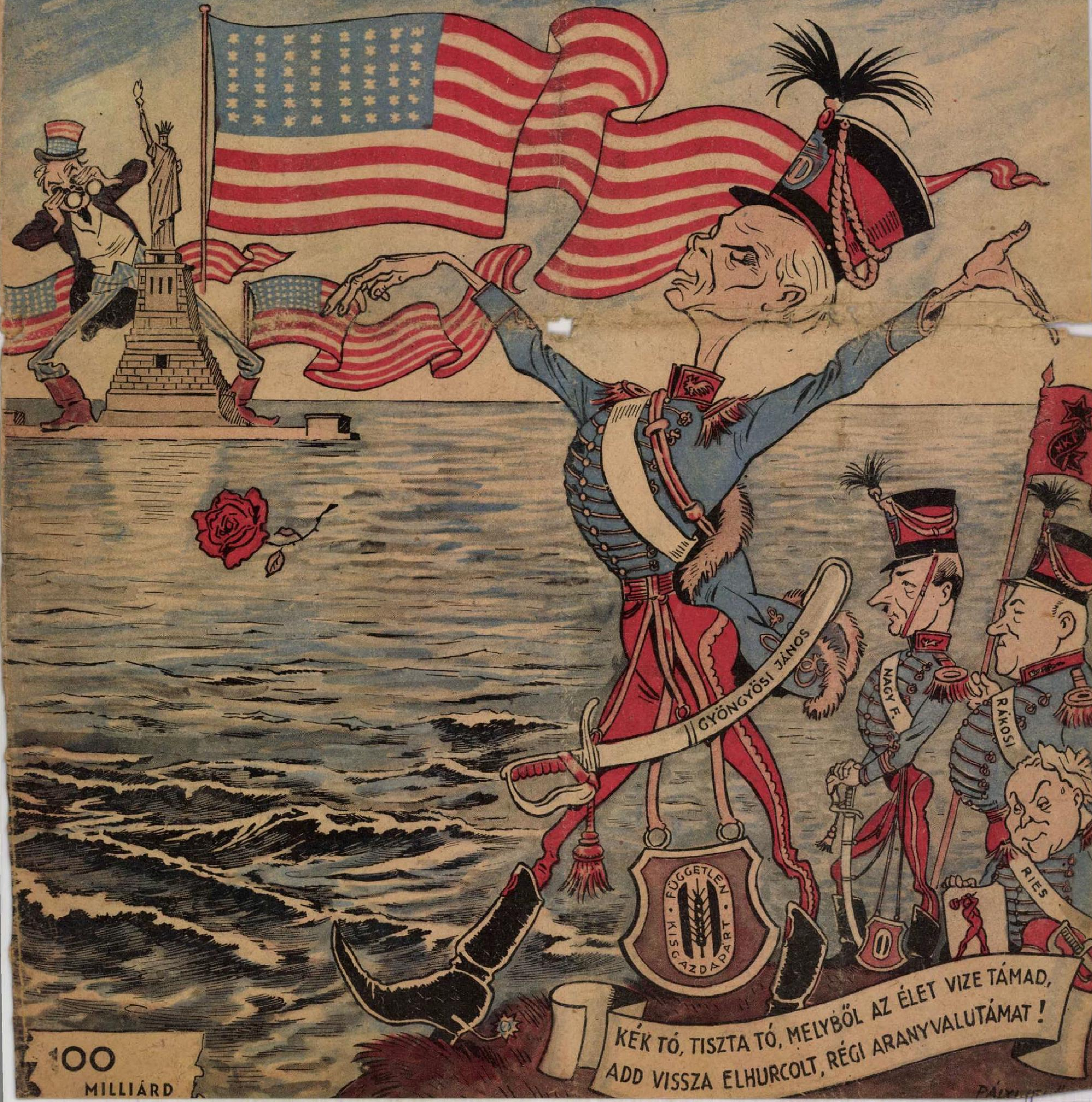
GYÖNGYÖSI JÁNOS
NAGY F.
RÁKOSI
RIES
FÜGGETLEN KISGAZDAPÁRT

KÉK TÓ, TISZTA TÓ, MELYBŐL AZ ÉLET VIZE TÁMAD,
ADD VISSZA ELHURCOLT, RÉGI ARANYVALUTÁMAT!

100 MILLIÁRD

A Szikra-nyomdában

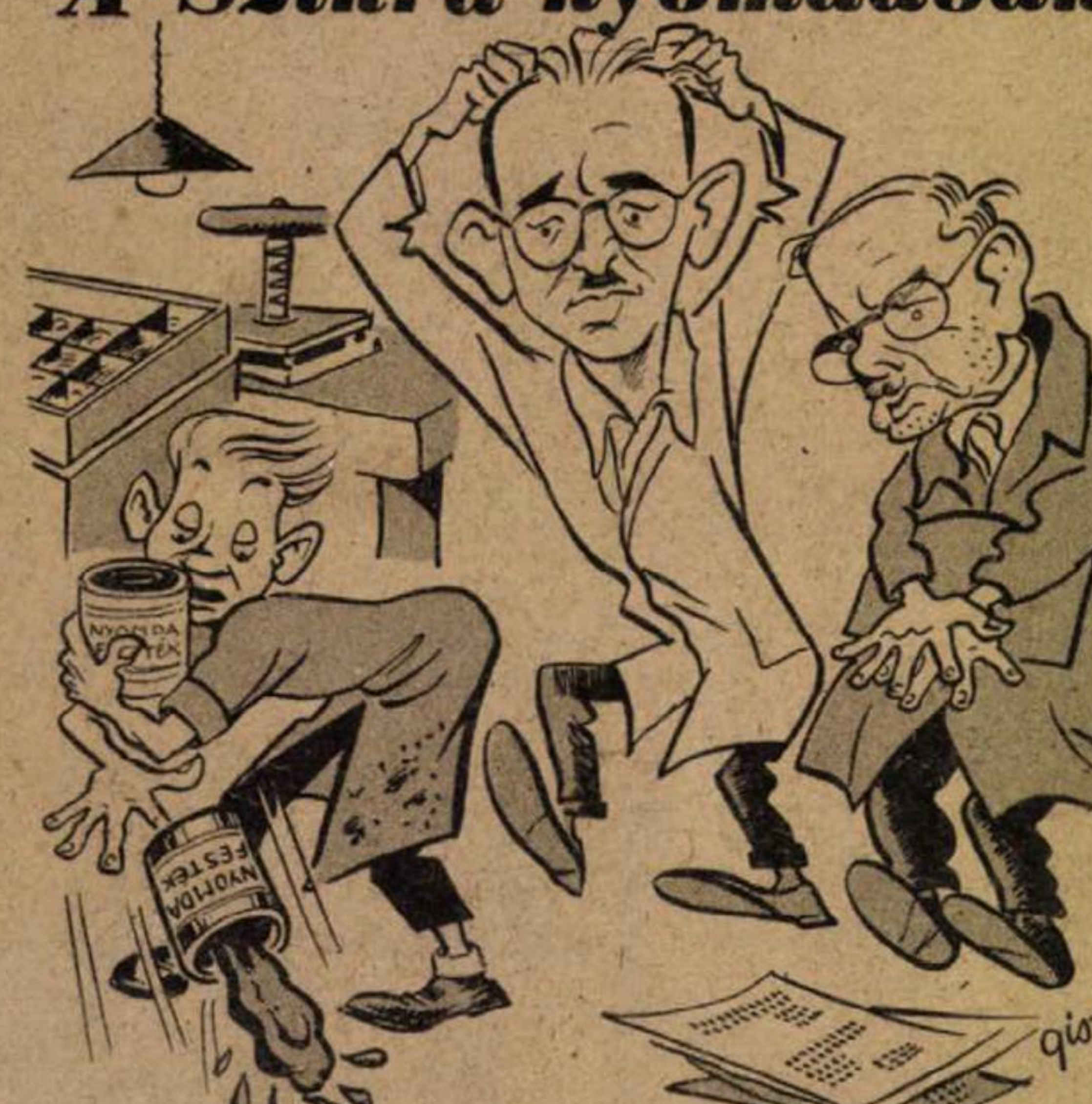

— *Nézze csak, Süli elvtárs, milyen disznó ez a Jani gyerek...*
— *Miért, Gyula bácsi?*
— *Nem bírja el a nyomdafestéket...*

A 7 legennivalóbb vicce

Kollek Tivadar beül az egyik körúti kávéházba. Figyelmesen végigolvassa az étlapot, aztán a pincérhez fordul:

— Kérek egy krémlevest, aztán egy bécsiszeletet salátával, és meggyesrétest...

A pincér meghajol és elsiet, de Tivadar rögtön utána kiált:

— Halló!

— Tessék!

— Csak augusztus elseje után hozza!

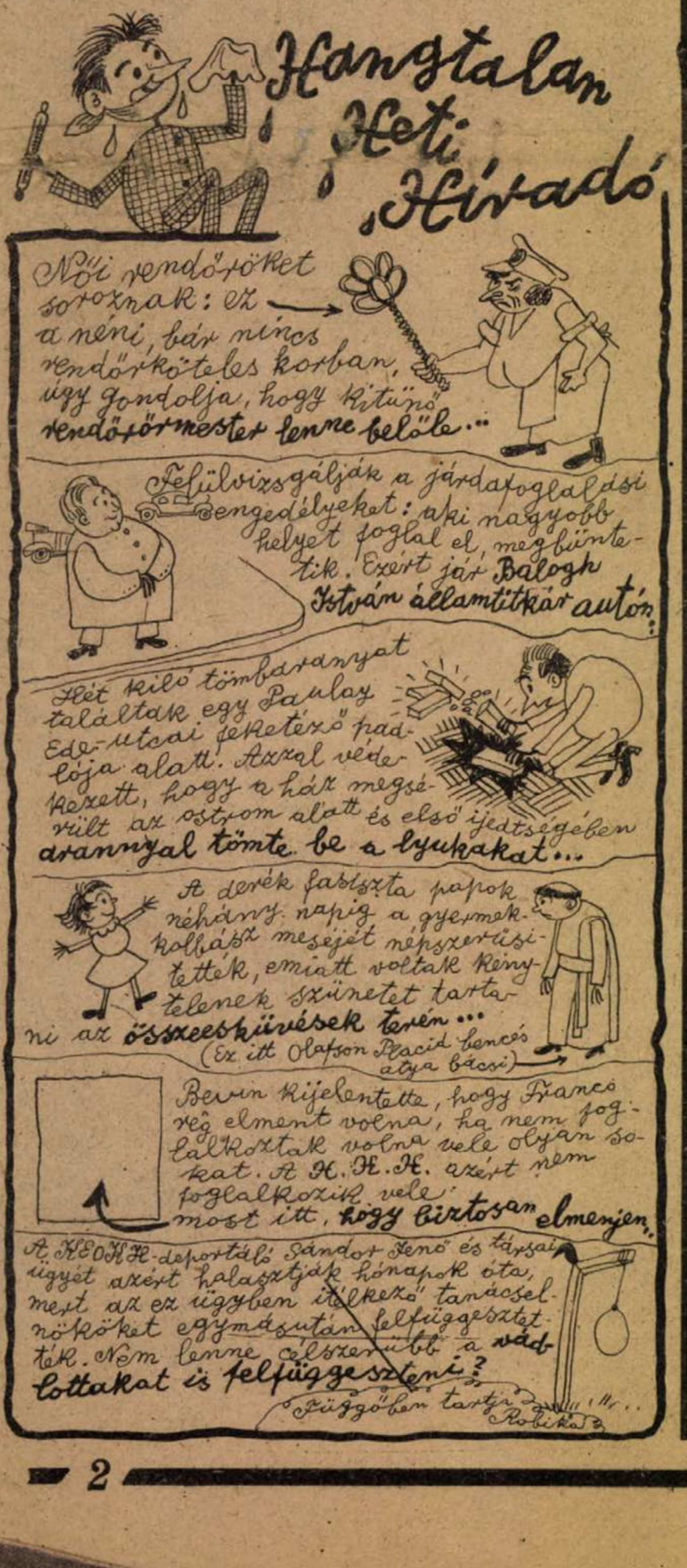

Női rendőröket soroznak: ez → a néni, bár nincs rendőrköteles korban, úgy gondolja, hogy kitűnő **rendőrőrmester lenne belőle...**

Felülvizsgálják a járdafoglalási engedélyeket: aki nagyobb helyet foglal el, megbüntetik. Ezért jár **Balogh István államtitkár autón!**

Hét kiló tömbaranyat találtak egy Paulay Ede-utcai feketéző padlója alatt. Azzal védekezett, hogy a ház megsérült az ostrom alatt és első ijedtségében **arannyal tömte be a lyukakat...**

A derék fasiszta papok néhány napig a gyermekkolbász meséjét népszerűsítették, emiatt voltak kénytelenek szünetet tartani az **összeesküvések terén...**
(Ez itt Olafson Placid bencés atya bácsi)

Bevin kijelentette, hogy Franco rég elment volna, ha nem foglalkoztak volna vele olyan sokat. A H. H. H. azért nem foglalkozik vele most itt, **hogy biztosan elmenjen.**

A KEOKH-deportáló Sándor Jenő és társai ügyét azért halasztják hónapok óta, mert az ez ügyben ítélkező tanácselnököket egymásután felfüggesztették. Nem lenne célszerűbb a **vádlottakat is felfüggeszteni?**

Függőben tartja: Robika

A kaszinóban

— Ez a Bikkmakkfalvy egy mázlista. Ez, kérlek, 300 holdat visszakapott.

— Ne mondd. És mennyi volt neki?

— Kétszáz.

Inflációban

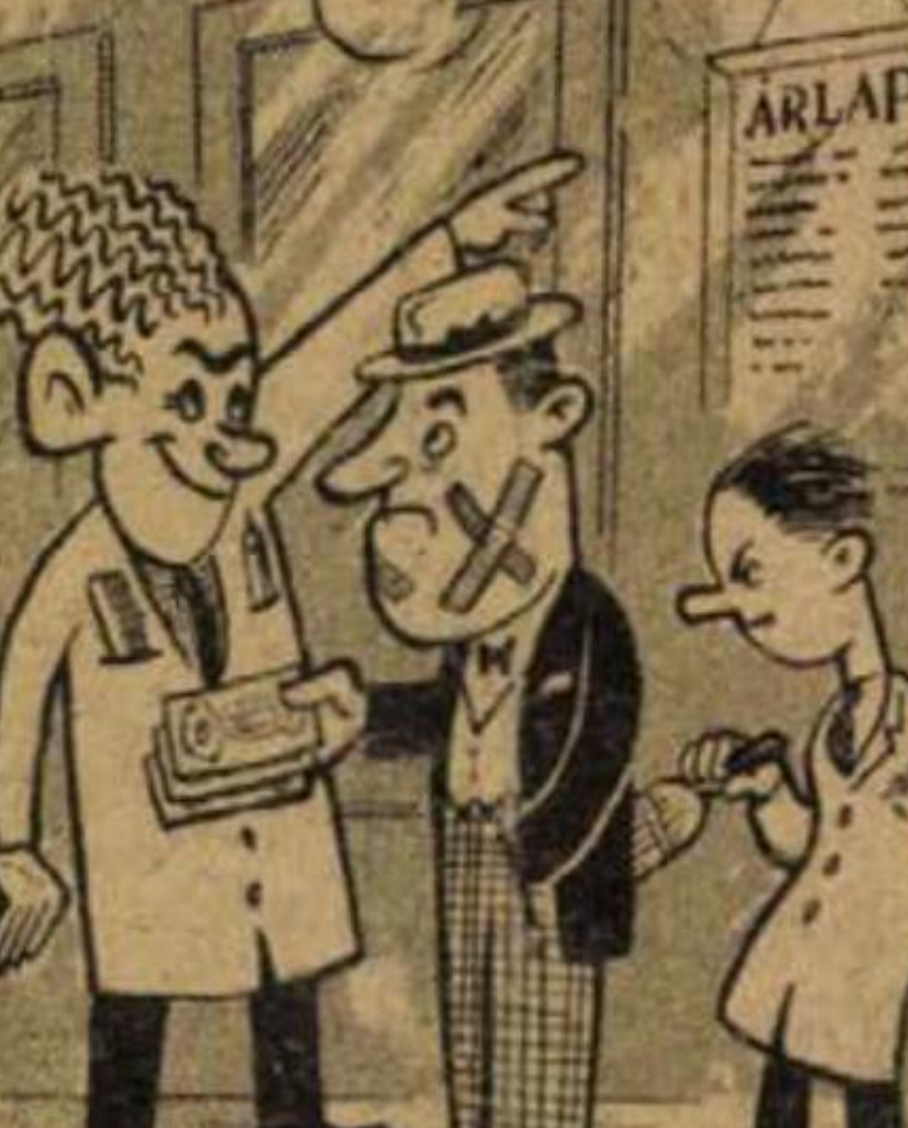

— Miért nem az új tarifa szerint számítja az árakat?

— Ja kérem, nálam a borotválás ára attól függ, mennyi a ragtapasz árfolyama!

Nincsen öröm üröm nélkül

— Olvasta? Egy szovjet tudós szérumával 150 évig fogunk élni.

— Ajaj! És én tegnap adtam el egy pár használt cipőmet!

Nagytakarítás

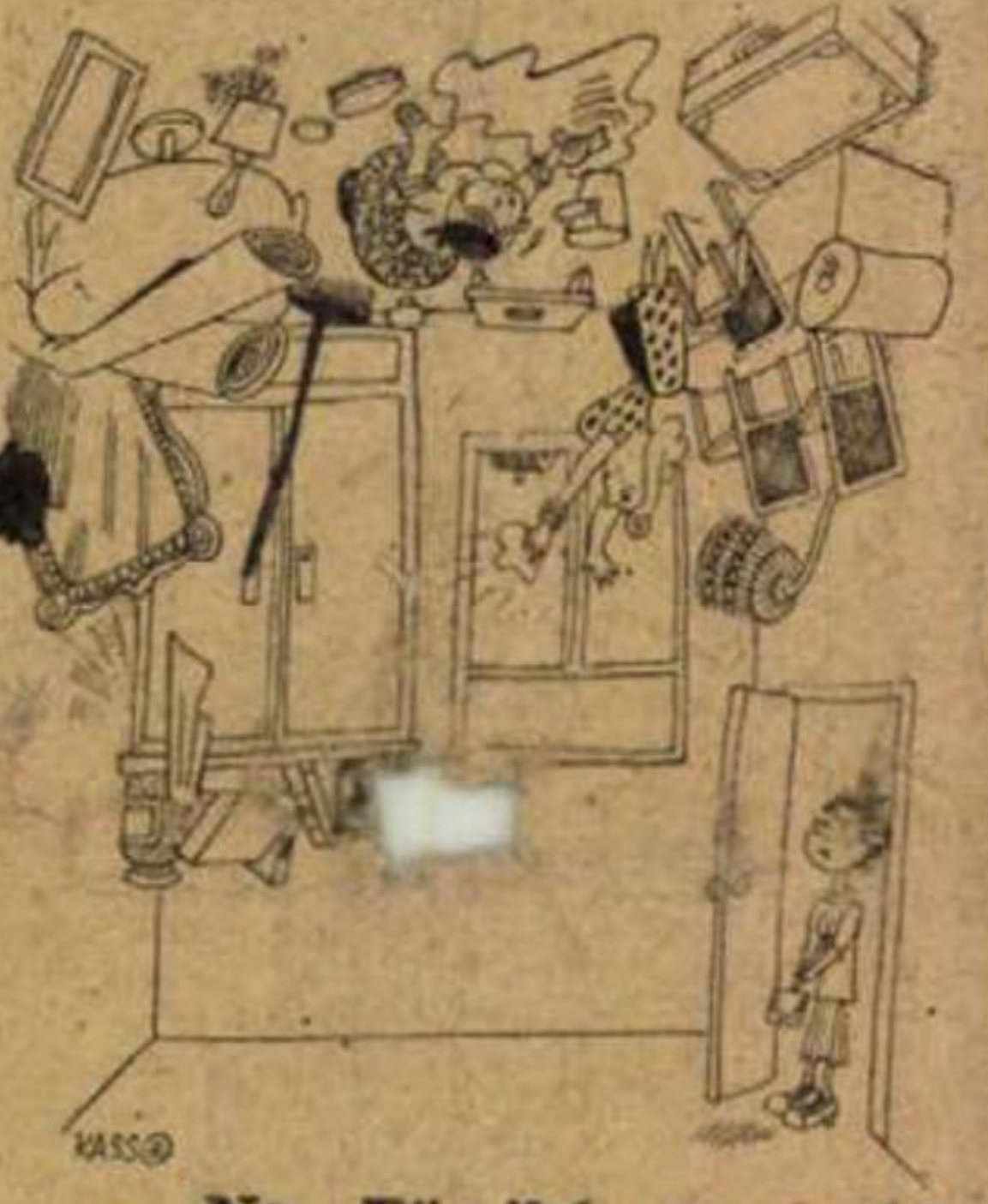

— Na, Bözsikém, szép kis felfordulás van nálatok!

A magánvállalatoknál is végre kell hajtani a B-listát

Koşsa István nyilatkozott, hogy a B-listát a magánvállalatoknál is végre kell hajtani. Értesülésünk szerint azonban ez némely vállalatnál nehézségekbe fog ütközni. Pregovácz Jenő, a Nyugati Fasiszta Művek vezérigazgatója például a következőket mondta lapunk munkatársának:

— Én szívesen elbocsátom a reakciós beállítottságu vezető tisztviselőimet, de tetszik tudni, én társaságkedvelő ember vagyok és félek, hogy aztán unatkoznék abban a nagy igazgatósági épületben egyedül.

Mi kell a strandoláshoz?
NAPSÜTÉS, VIZ ÉS EGY JÓ
Gold BŐRÖND!
GOLD LÁSZLÓ
BŐRÖNDHÁZ
BAROSS-TÉR 15.
Keletivel szemben — Tel.: 224-890

A Ludas Matyi körinterjuja:

Ki hogyan látja a forintot?

Összegyüjtötte: **MIKLÓS DEÁK**

A pesszimista

— Szeretem én ezeket az izéket, hogy augusztus elsején egyszerre jó lesz minden. Hát hogy képzelik azt? Azt hiszik, hogy másfélévi infláció és áruhiány után a Podlupcsák egyszerre szakítani fog a feleségemmel, visszafejlődik a tyukszemem és az igazgatóm nem úgy fog szólítani, hogy Pregovácz úr, maga vén kretén, hanem úgy, hogy cicamókus? He?

Az optimista

— *Én csak ezeket a szegény szerencsétlen feketézőket és valutázókat sajnálom, kérem. Mert hogy ezek augusztus elsején a kezükbe vehetik a koldusbotot, az fix, ha ugyan futni fogja akkor egy koldusbotra a nyavalyás párezer dollárjukból. Én már most mértéket akartam vetetni a szabóval öt rend új ruhára, augusztus másodiki leszállításra, de sajnos, nem lehet, mert nincs alsónadrágom és szégyelem magam a szabó előtt.*

A jólértesült

— Az új pénz érdekli magukat? Hát mért nem szólnak? Nem azért mondom, de a sógorom együtt utazott tegnap valakivel a villamoson, aki félprofilból hasonlított a Nemzeti Bank elnökére. Szóval egyelőre csak annyit, nem akarok túlvérmes reményeket kelteni, de biztos értesülléseim szerint az új ércpénz valószínűleg valamilyen fémből fog készülni és előreláthatólag kerek lesz. Olyasmit is hallottam, hogy ezzel szemben a papírpénzek négyszögletesek lesznek, de ezt egyelőre még ne adják tovább.

Az újdemokrata

— Uj pénz? Ugyan kérem, én már csak jó demokrata vagyok, de azért olyan mindegy az, hogy új pénz van itt, vagy régi, ameddig embereket egy pár nyavalyás gyilkosságért letartóztatnak, ezzel szemben mindenféle baloldali emberek szabadon szaladgálnak.

Az álmodozó

— *Forint? Hát igen, nem mondom, nem rossz. Aranypénz lesz, kenyér lesz, vaj lesz, bor lesz, hus lesz; jó, mindez nagyon szép. Nem mondom, békebeli árnivó lesz és békebeli bérnivó, azt is ki lehet bírni, stabil megélhetés és minden; jó. De kérdem, boldoggá tesz-e ez bennünket? A magunkfajta régi, melegszívű embereknek mindez nem elég; mert én nem hiszem, hogy a forint, bár kétségkívül remek dolog lesz, visszahozza azokat az igazi boldog, hangulatos régi szép időket, amikor nyugalom volt, béke és rend és robbantak a hidak és géppuskával kísértem a Dunapartra az embereket...*

Meg kell őrülni

(Fontány Ferencet, a panamista népügyészt majdnem a bolondok házába vitték, mint elmebeteget. Utóbb mégis normálisnak bizonyult.)

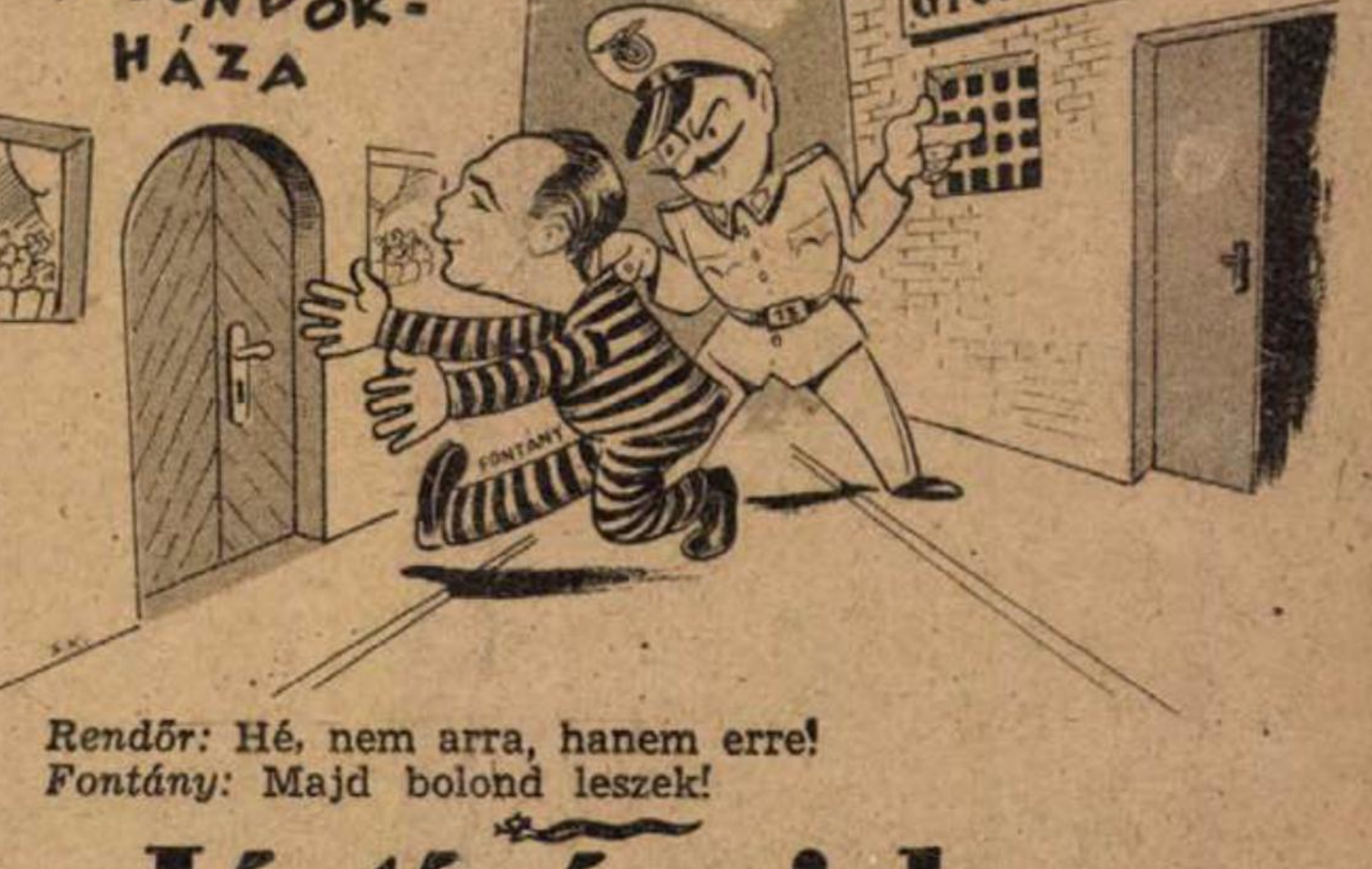

Rendőr: Hé, nem arra, hanem erre!
Fontány: Majd bolond leszek!

Jó tízórai lesz

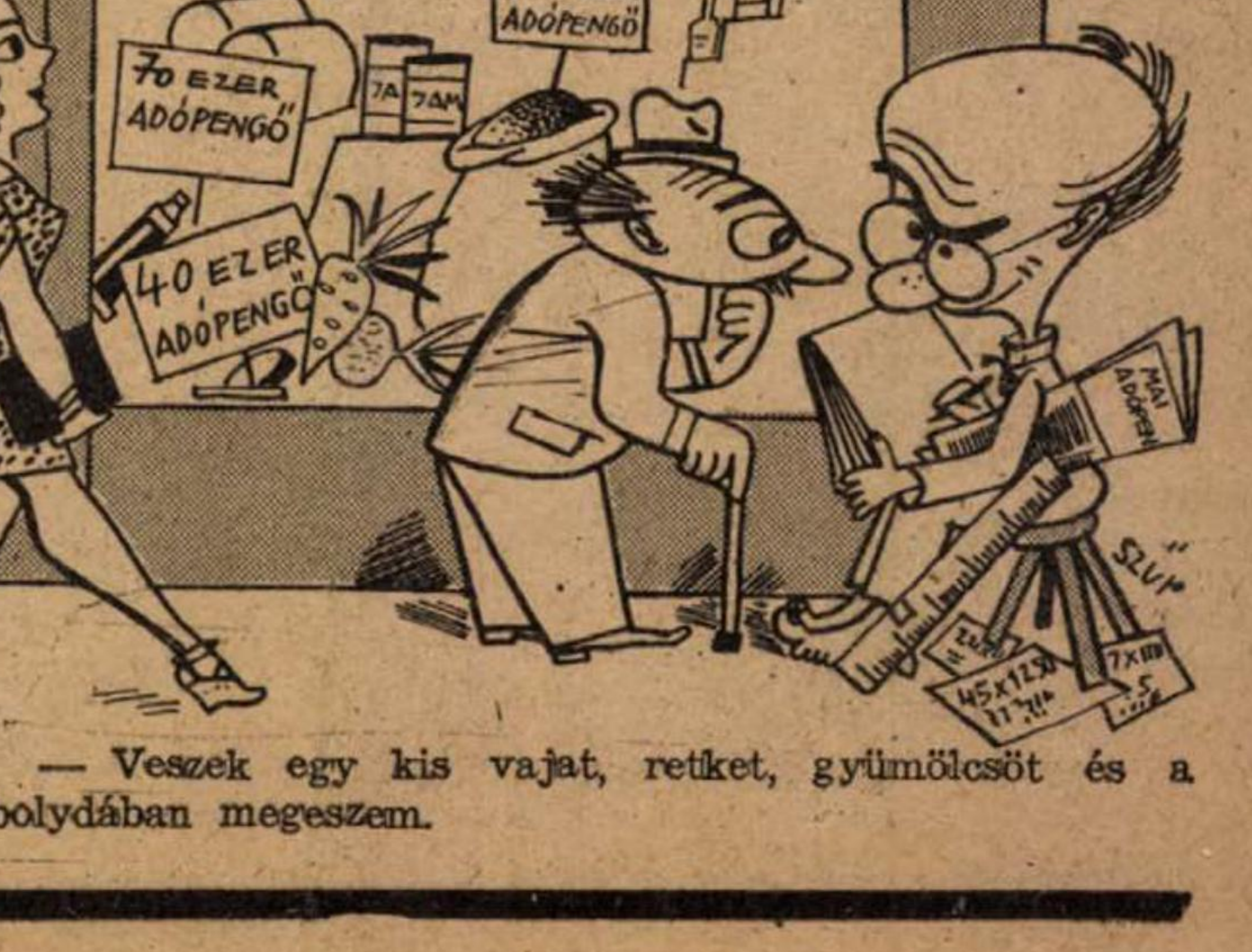

— Veszek egy kis vajat, retket, gyümölcsöt és a tébolydában megeszem.

HÁBORÚS FŐBŰNÖSÖK FIGYELEM!

Rablók! **Gyilkosok!**

Itélet előtt forduljon bizalommal

A NÉPBIRÓSÁGOK ORSZÁGOS TANÁCSA KÖZVÉLEMÉNYKUTATÓINTÉZETÉHEZ!

A modern rabulisztika összes, vívmányaival felszerelt műintézet. Elektromos aktasüllyesztők speciális halogató készülékek. Figyelemelvonó kúrák. Naponta tisztára mosdatás állandó tussolással.

Ne tartsa vissza az álszemérem, forduljon bizalommal hozzánk! A közvélemény által helyeselt népbirósági ítéleteit játszva megváltoztatjuk!

ERŐSEN POLGÁRI KISZOLGÁLÁS!
OLCSÓ VILÁGNÉZET!
MÉLYEN LESZÁLLITOTT BÜNTETÉSEK!
KEBELFEJLESZTŐ ITÉLETEK,
MELYEKTŐL MÉG NAGYOBB MELLE LESZ!

Köszönőlevelek az alvilág minden tájáról. Katonatisztek tábornoktól felfelé a felét fizetik.

MAGASUGRÁS

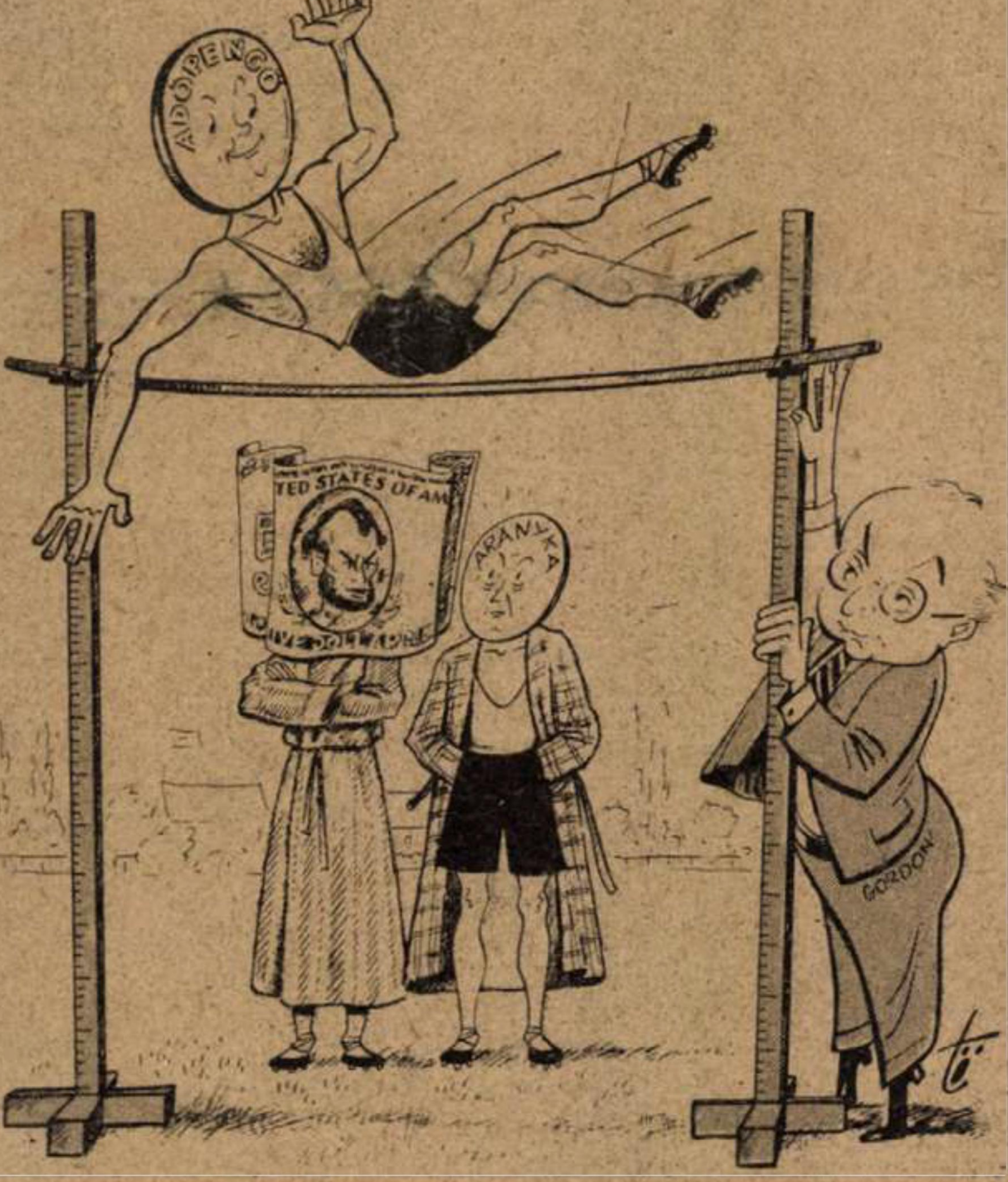

Lincoln: Mégis csak szemtelenség, hogy nekünk, öregeknek is akkorát kell ugranunk, amekkorát ez a taknyos ugrik!

Reformtervezetünk a Beszkárt részére

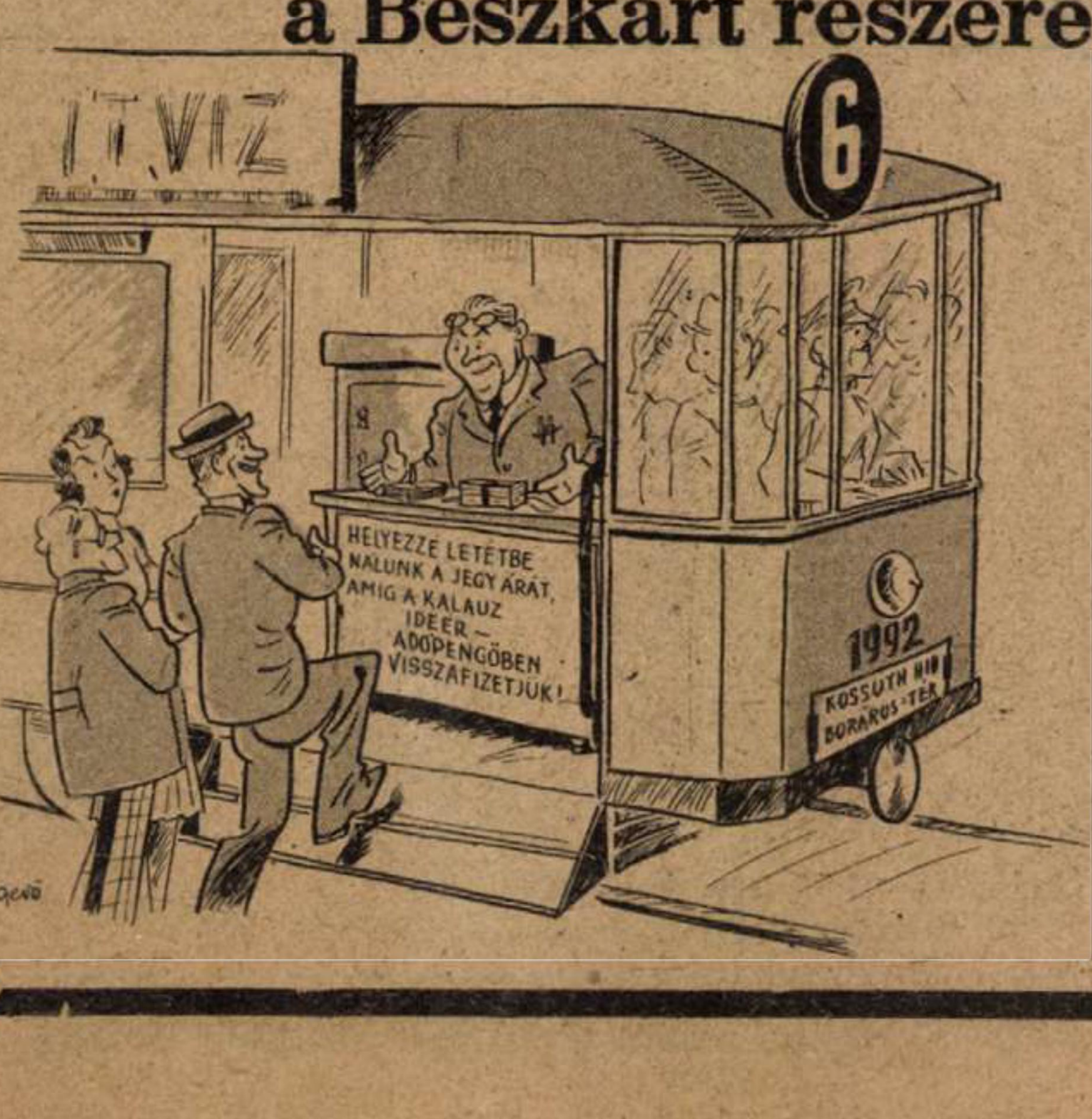
IT. VIZ
6
HELYEZZE LETÉTBE NÁLUNK A JEGY ÁRÁT, AMIG A KALAUZ IDEÉR — ADÓPENGŐBEN VISSZAFIZETJÜK!
1992
KOSSUTH HID BORÁROS-TÉR

Kellér Dezső kis konferansza a hírnévről

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim,

hadd adjak tovább egy történetet, amely azt bizonyítja, hogy senki se próféta, nemcsak a maga hazájában, de még a maga családjában sem! A történetnek az ad aktualitást, hogy az elmult napokban Szekszárdon, Babits Mihály szülővárosában emlékünnepséget rendeztek. A kultuszminiszter, aki a neves író, a kitűnő versmondó és a költő özvegye társaságában leutazott az ünnepségre, megelégedéssel láthatta, hogy a Babits-kultusz mennyit fejdődött, még a kis elemista diákok is könyv nélkül szavalgatták a nagy költő verseit. És ekkor valaki elmesélte, hogy mennyire megjárta egyszer Babits Mihály, mikor Illyés Gyulával meglátogatta szülővárosát. A költő ekkor már világhírű volt, a francia becsületrend tulajdonosa, a római irodalmi nagydíjat is elnyerte már, csak éppen Szekszárdon nem ismerték a nevét. Pedig bankettet már akkor is rendeztek ott a tiszteletére, sőt, a főispán még beszédet is mondott, és műveltségét csillogtatva egy Babits-verset is idézett, de arról, sajnos, kiderült, hogy nem igazi Babits-vers, hanem Karinthy Babits paródiája. Nos, ebben az időben Babits Mihály egy este megérkezett Szekszárdra és miután öreg édesanyját nem akarta háborgatni, elhatározta, hogy Illyéssel elmegy öccséhez, Babits István [illegible]széki ülnökhöz és nála töltik az első éjszakát. Igen ám, de a fivére lakást változtatott és a költő nem tudta az új címét. Bementek tehát a főutcai trafikba és megkérdezték a trafikosnőtől:

— Kéremszépen, tessék már megmondani, hol lakik Babits István úr?

— Babits, Babits...? — tűnődött a trafikosné, aztán megrázta a fejét. — Ezt a nevet még soha életemben nem hallottam...

Babits kínosan mosolygott és költőtársával kisompolygott a boltból. Hosszú keresgélés után, végre eljutottak Babits Istvánhoz. A költő nevetve mesélte el öccsének a kalandot.

— Képzeld, a trafikban érdeklődtem a címed után és mit gondolsz, mit mondott a trafikosnő? Azt mondta, hogy a Babits nevet még soha életében nem hallotta...

— Nem csodálom! — jegyezte meg komolyan Babits István. — Én ugyanis nem dohányzom...

Nem olyan veszélyes?

— Ez a Ragyák máról-holnapra az utcára került.

— Kitették az állásából?

— Ellenkezőleg. Felvették rendőrnek.

A 7 legszomorúbb vicce

— Miért van úgy elkeseredve, Pregovácz úr?

— Ne is kérdezze! Megvizsgáltattam a ruhámat egy textiltechnikussal. Kijelentette, hogy még 8—10 évig hordhatom.

— Örüljön neki!

— Ugyan kérem! Utána elmentem egy orvoshoz. Megvizsgált és azt mondta, hogy 20—25 évig még könnyen elélhetek...

Ujabb beszélgetés a Tiszti Kaszinóban

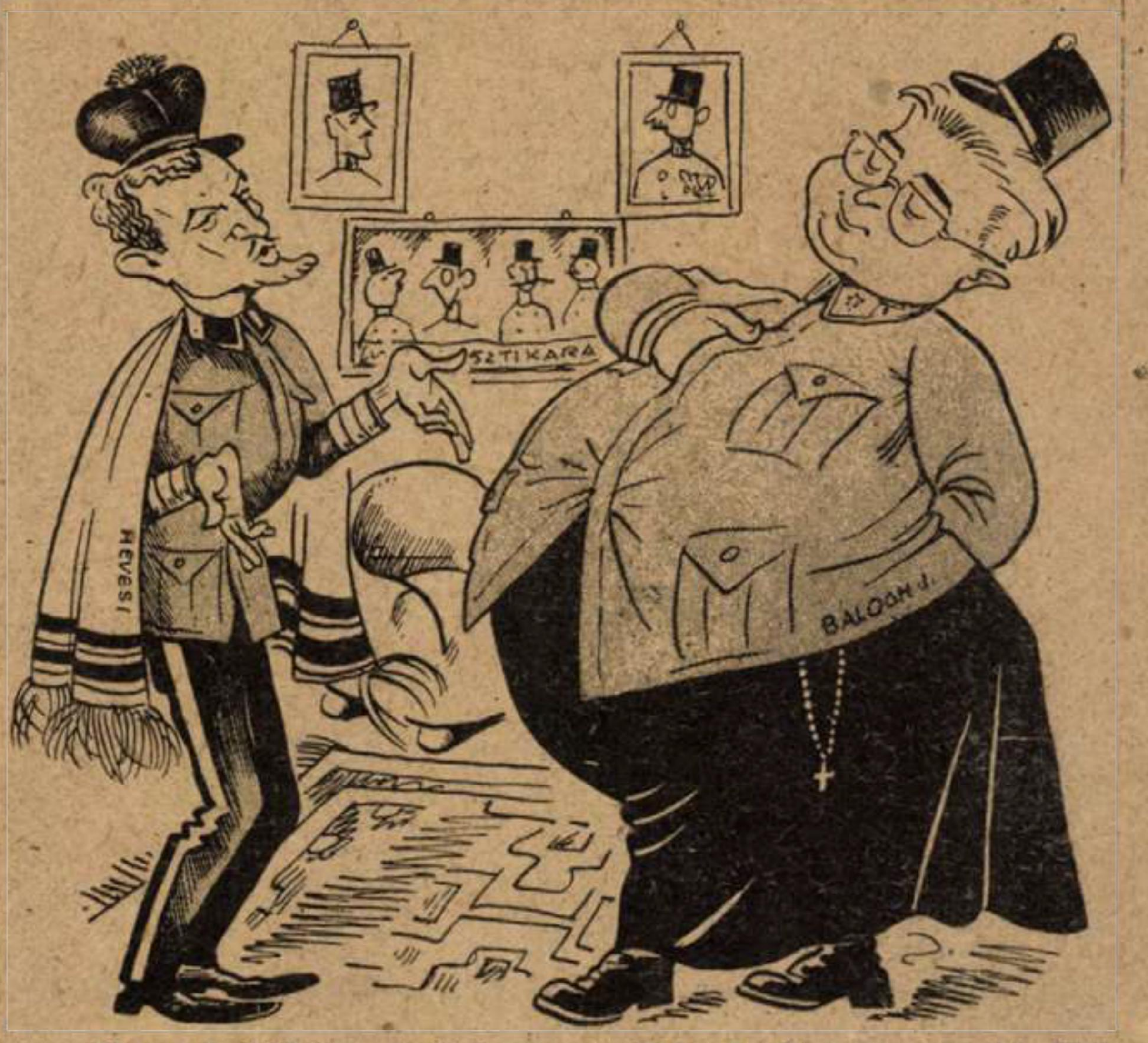

Hevesi lelkész-vezérőrnagy: Ejha! Csak egy pár hete még, hogy gratuláltam a Ludas Matyiban az Ön századosi kinevezéséhez és most már őrnaggyá lépett elő? Ilyen gyorsan megy fölfelé?

Balogh István lelkész-őrnagy: Na hallja, rebelében! Infláció van...

MŰSORPOLITIKA a Belvárosi Színházban

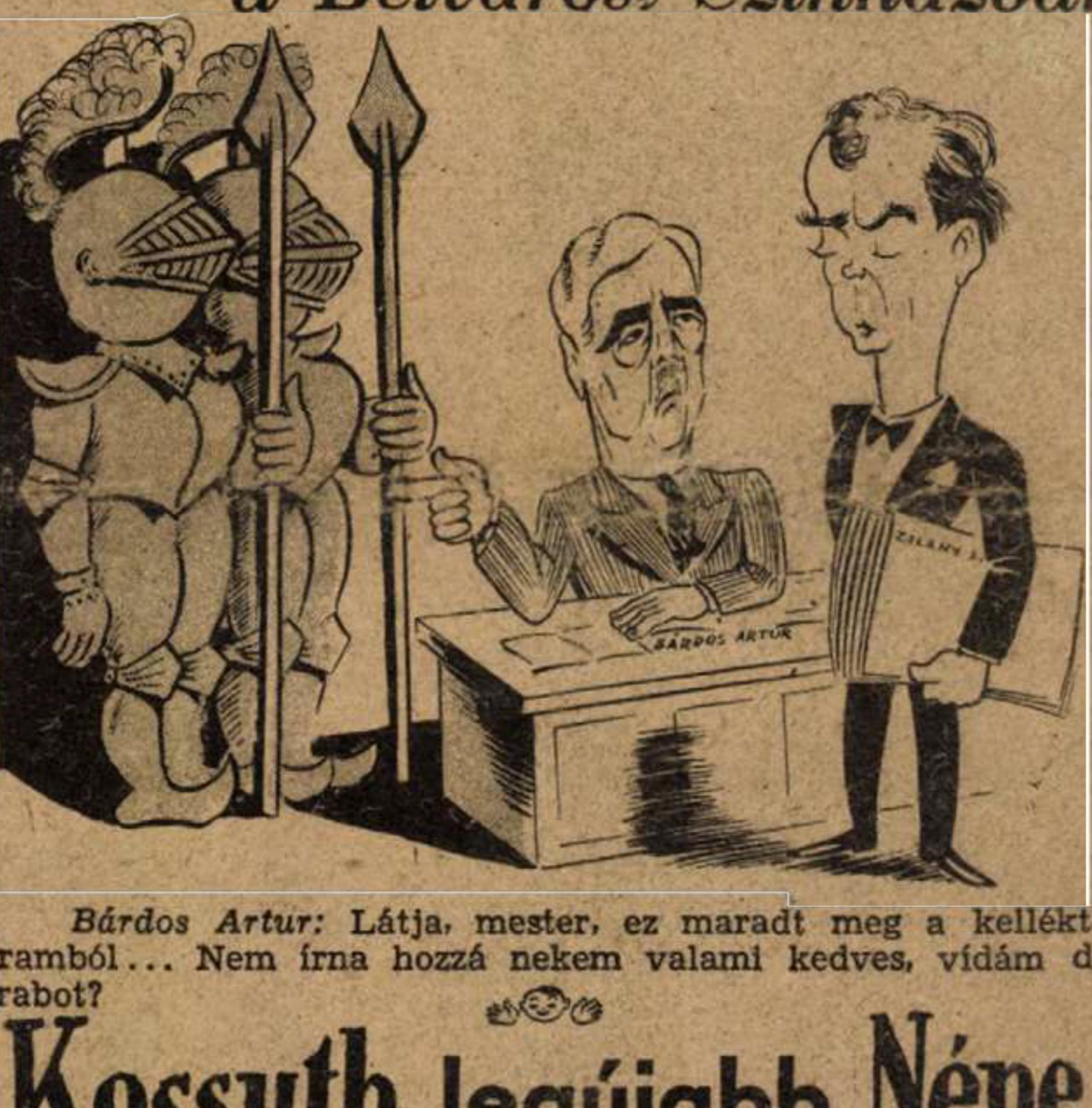

Bárdos Artur: Látja, mester, ez maradt meg a kelléktárámból... Nem írna hozzá nekem valami kedves, vidám darabot?

Kossuth legújabb Népe

(A Kisgazdapártból kilépett képviselők Kossuth Párt néven alakították meg új pártjukat.)

(A Felkay Ferenc szerkesztésében megjelenő Kossuth Népe c. napilapból heti lap lett.)

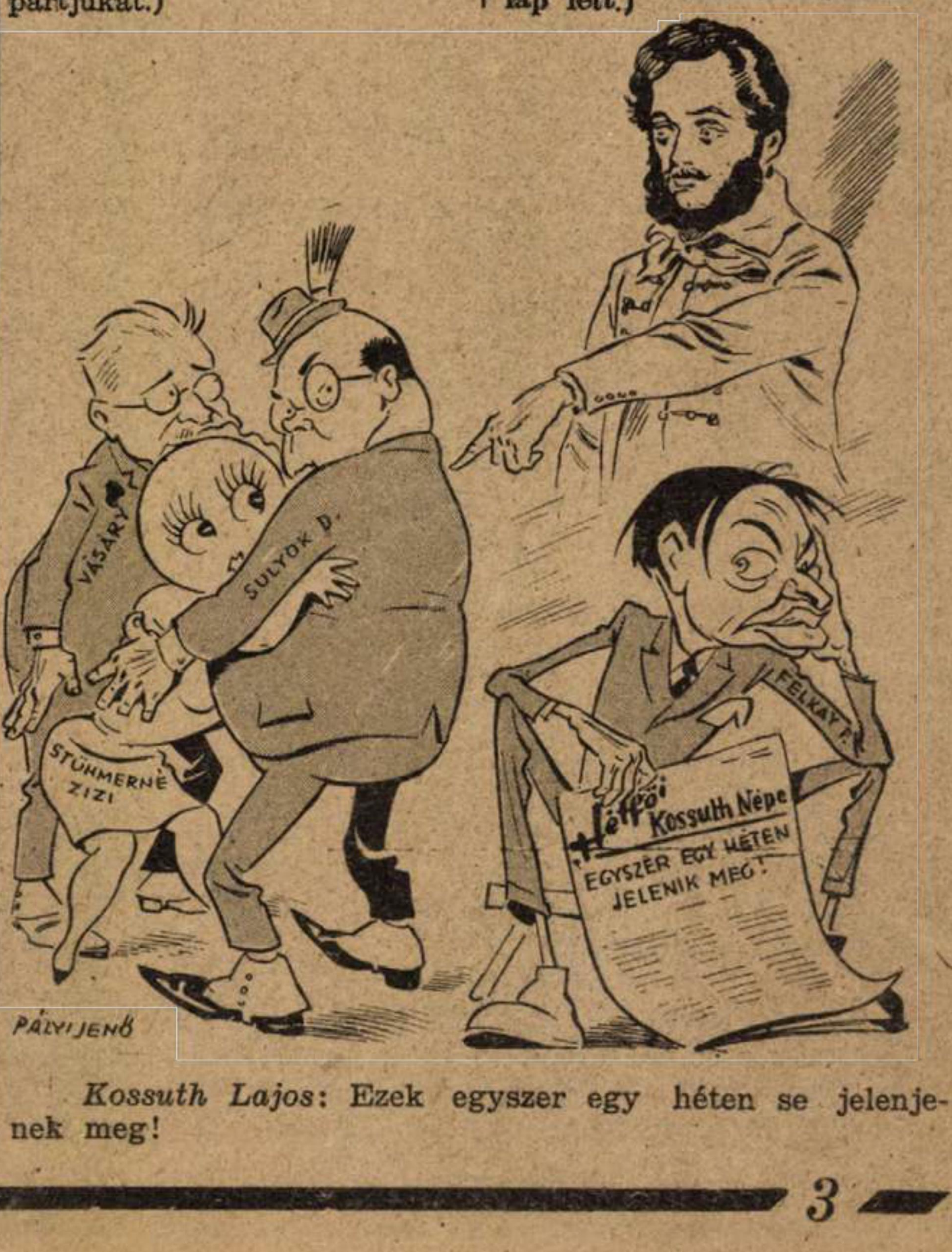

Kossuth Lajos: Ezek egyszer egy héten se jelenjenek meg!

Balatonszárszón

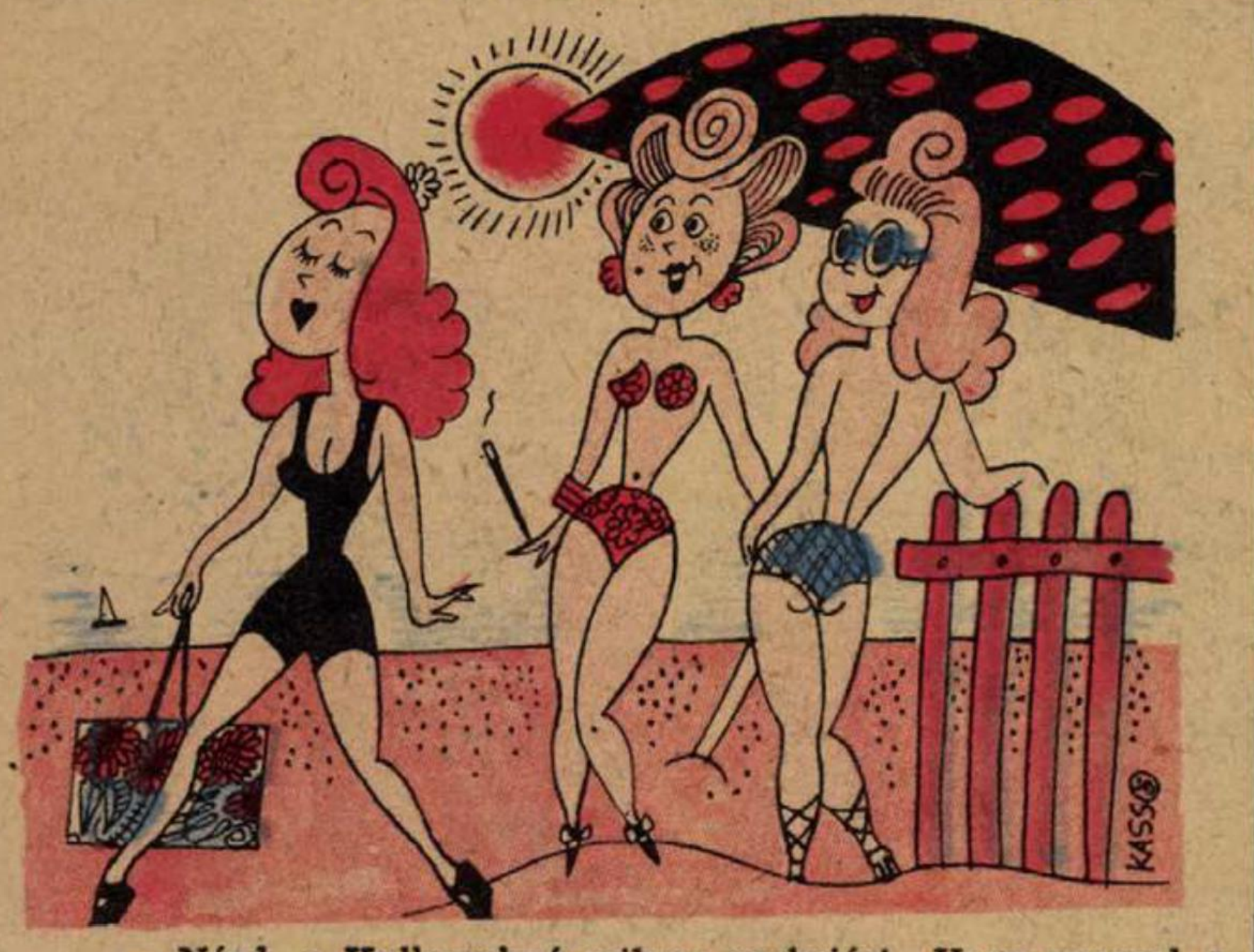

— Nézd, a Kulhanekné milyen reakciós! Hogy pazarol a textillel!

Ludas Matyi megmagyarázza...

Azt szeretnék tudni, elvtársak, hogy miért ellenzi olyan nagyon egyes közhivatalok néhány régi vezetője a B-lista rendeletet, amikor pedig tudják, hogy túlságosan sok a köztisztviselő?

Majd én megmagyarázom!

①

Dr. Harács átadta ügyvédi irodáját a fiának, aki szintén ügyvéd lett.

Ifj. dr. Harács egy napon büszkén állít be az apjához:

— Papa kérem, végre megnyertem a Krapancsák kontra Kucsera pert, ami már évtizedek óta húzódik!

— Te szerencsétlen! — kap fejéhez az öreg ügyvéd. — Ebből a perből nyitottam meg az irodámat, ebből házasodtam, ebből taníttattalak téged és adtam férjhez hugodat, ebből gyarapítottam a vagyonomat huszonöt éven át és te most mész és megnyered nekem...!?

②

Azt szeretnék tudni, szaktársak, valóban olyan elviselhetetlenek-e azok a közterhek, ahogy a nagytőkések mondják?

Majd én megmagyarázom!

Két bankvezér beszélget az eszpresszóban. Az egyik kétségbeesetten panaszkodik.

— Kibírhatatlanok ezek az adóterhek. Az ember jövedelmének felét elviszi az adóhivatal.

— Azért nem kell kétségbeesni, — csillapítja a másik — a többi kilenctizedrészből azért egész szépen megél az ember...

Taszajtó Nagy Gergely
esete a kalbásszal

— Elment az a kis resztli eszed is, aki még tennap vót, te Gergely, pótkávét früstöküsz cukor nékü, mint a pesti nagyurak, hogy ott gyüjjön ki, ahun bement, hát ijjen negatív ember letté vinsigedre?

— Hadd el, te Péter, impozáncs ember vótam világiletembe, ismerhecc, de kalbászt én nem eszek többet ebbe a piszkos iletbe, az fiksz. Tennap a Békafejü Kovács Ambrus kinn ült a tornácon oszt kalbászt früstökütt, ippeg átkozta ki belüle a felesige, amikor arragyün a Csálé Szabó Péterné s láttya, hogy az Ambrus kalbászt eszik. Elkezd erre sivalkonnyi, hogy na most mán tudom, hun a szegin pujám, aszonta hogy az iskolába mén, mingyá gyanus vót nekem, fokhajmáskalbászt csinyátak a zsidók az árvábu. Montam észnél legyen hajja, ha nehezire esik is, nem kő mingyá azt hinni, hogy fokhajmáskalbászt csinyátak a Lajibu, hátha csak citronyost, de akkor se essik kétségbe, ha semmijet, gyüvőre tán több szerencséje lesz, mer most még ott ül a Laji az oskolába, az Isten legyen a szegin tanéttóval. Na e kellett még csak neki, abszolut asszony az, ismerheted Péter, mingyá nekemesett, hogy aszongya piszkos zsidóbérenc vót maga mindig Taszajtó, aztat meri mondani, hogy nem csinyátak a zsidók kalbászt az egyetlen szerelmetes fijambu, mán ezt az kis örömet is sajnájja egy szegin szerencsitlen anyátu hajja? Hajja montam ne legye mán hüjjébb, mint amijennek a jó Isten megteremtette, mondom hogy ott van a fija az oskolába, nizze meg. Aszongya erre, ne beszijjek neki, lehet hogy ott van, de az csak csaltítek, ismeri ű mán ezeket a zsidókat, azok még arra is kipesek, hogy iletbe haggyák a gyereket, hogy azt higgyék, hogy nem csinyátak kalbászt belüle, de ü mán ki van rafanérozva, mer ü Pesten szógált jánykorába, amikor a Lajika születetett. Akkor odagyütt még két vinasszony oszt eekezdtek ordittani, hogy beszíddel nem megyünk itt semmire, megmonta a segidjegyző úr tennap, hogy mit kő csinyáni, ha az első kalbászt láttyuk, agyon kő verni az összes zsidókat, mer osztán az első után magátu gyün a többi. Na fene gonduttam emmán több kettőnél, hiba lesz ittend a gréta körü, ha nem intézkecc Gergely. Abszolut ember vagyok, ismerhecc Péter, mentem át mingyá a jegyzőhön s montam gyüjjön jedző úr gyorsan, mer progrom készü, agyon akarják verni az összes zsidókat, gyüjjön gyorsan, ha erre pedáncs. Aszongyaja jedző ne csinyájjon mán főhajtást Taszajtó, az az egy árva szája [illegible] azt is én fogjam be, mijaz hogy progromot akarnak csinyáni, ejsze sose vót egyetlen zsidó se a faluba. Aszondi erre a segidjedző, hogy kérlekalássan jedző úr, emmán nem proglénya a huszadik századba, ezen ne mujjék a progrom, ha mán eccer ijjen szípen benne vannak, zsidót hozathatunk Pestrü is...

MÓZES ÉS ÁRON

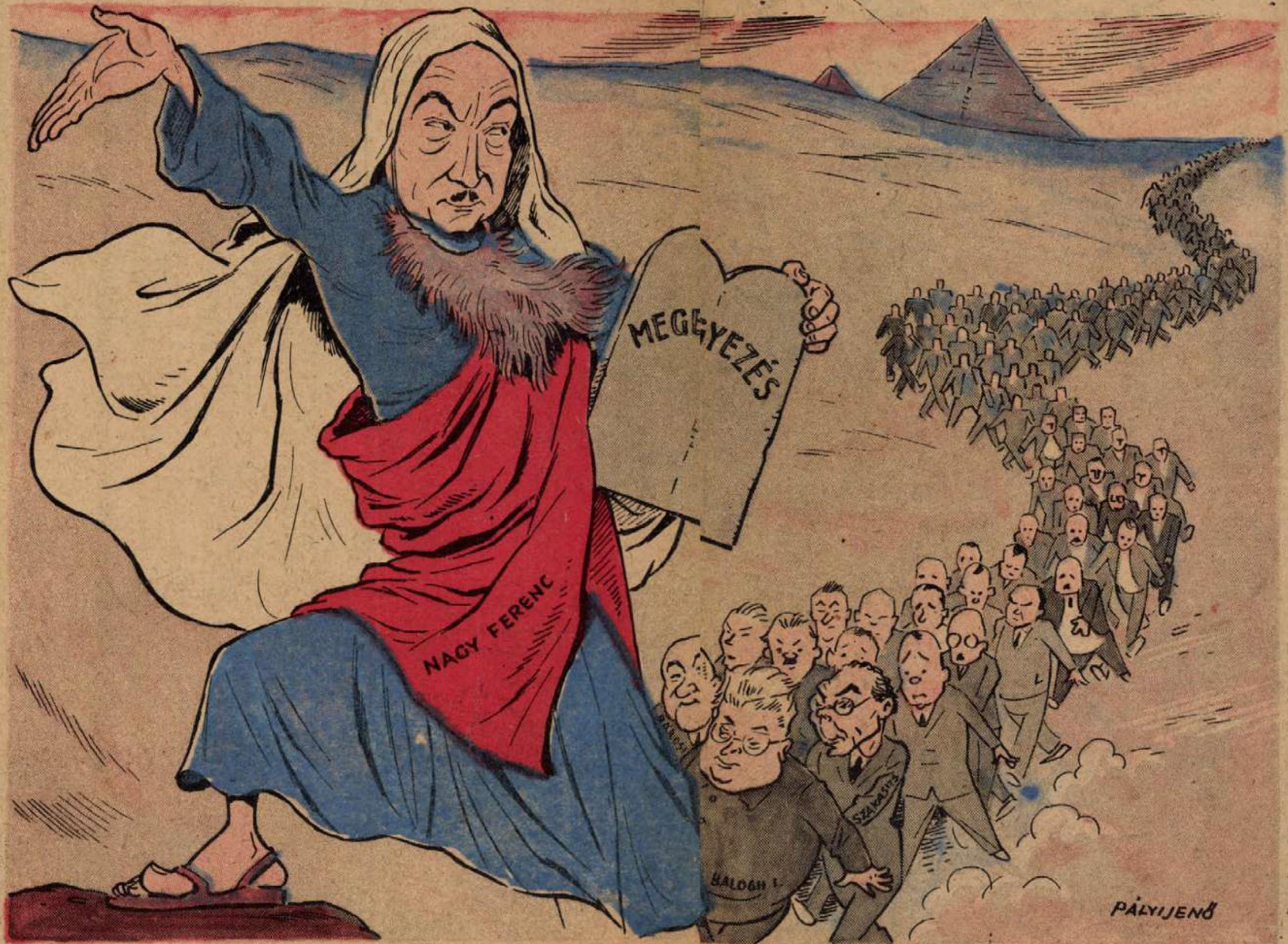

N. F.: Na, most már elismeritek, hogy Mózes vagyok, ak kivezettem a népemet a belpolitikai válságból?
A hívek: Tényleg, micsoda Mózes! De micsoda Áron?

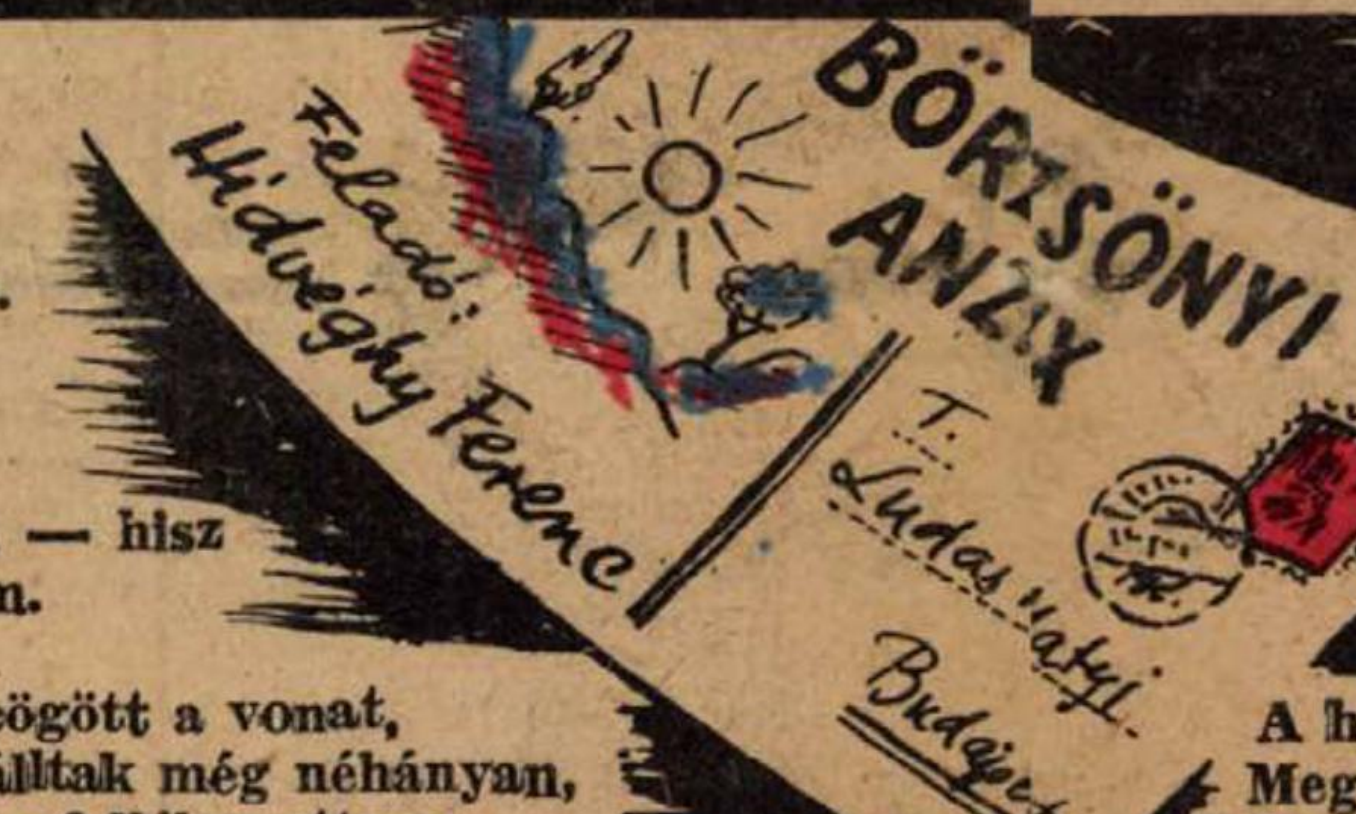

Szép dolog a kalória,
Node nyáron, node nyáron
Vikend is kell a pestinek,
Hogy túladjon pár dolláron.

Nincsen dollárletétem a
Gazdasági rendőrségen,
Hova menjek? — tünődtem, — hisz
Pesten maradni sincs pénzem.

Megváltottam vonatjegyem,
Belekerült egy vagyonba,
Ezzel szemben pompás helyet
Kaptam egy tehervagonba.

Lassan döcögött a vonat,
Mert felszálltak még néhányan,
Gödnél már fellélegzettem:
Göd előttem, Szöd utánam.

Kis falucska Börzsönybögöly,
Mintha játékfalu lenne,
Olyan pici falu, hogy még
Összeesküvés sincs benne.

Sonkát, kolbászt, disznósajtot
Semmi pénzért nem vehettem,
Nincs itt kérem reakció,
Konstatáltam meglepetten.

A helybeli rendőrségen
Megnyugvással mondták nékem:
Semmiféle disznóságot
Nem találok e vidéken.

Tojás nem volt. Állítólag
Ül még a tyúk. De sajnálom,
Mért nem fellebbez a NOT-hoz?
Nem ülnemár, garantálom.

Gordoni programm
1-2-3-4-5-6 hét...

Hipp-hipp-hurrá! Itt a program már készen,
Amellyel Gordon úr átvisz a vészen,
Nem leszünk meglepve — miként volt eddig —
S tudjuk, hogy mi vár ránk augusztus 1-ig?!
Megvan az ADÓJEGY! Remekül startolt,
Azért hogy megvegyük, utcai harc volt,
Ezentúl simán is meg lehet venni,
De ez mind semmi! Háhá! Ez még semmi!

A BÚZAKÖTVÉNY a második gyógyszer,
Egyszer már itt járt köztünk e módszer,
Akkor is bevált, a szívünkre talált:
Jól járt az állam és mindenkit szanált!
Gordonunk tudja, hogy minekünk mi kell?
Kétségen kívül áll itt is a siker:
A búzakötvényt is meg kell csak venni,
De ez mind semmi! Háhá! Ez még semmi!

A PÉNZHIGITÁS a harmadik löket,
Örömmel hallja, aki nem süket,
S mire a pénzünk már egészen híg lesz,
Ihajla-csuhajla! Mindenki víg lesz!
Billiós bankóm' a nyomdából kapom
S trilliós is lesz a tizedik napon.
Percig sem hagyjuk a gépet pihenni...
De ez mind semmi! Háhá! Ez még semmi!

Megjön a FORINT is! Értékálló lesz,
S az a baj éppen, hogy túlságos jó lesz:
Tíz nulla, húsz nulla kettőre esik majd,
S azt is a falra s nem zsebünkbe teszik majd,
S mához hat hétre, ha két zsák pénzed lesz,
Nagy billiárdosból kis koldussá vedlesz,
Két zsákod nem fogják komolyan venni,
Azt mondják: forintban ez mind csak semmi!

A 7 legaranyosabb vicce

— Tegnap irtó nagy murit csaptunk a felszadulás örömére.
— Tegnap? Mi szabadult fel?
— Az adópengőbetétem.

Elrepültek...
L. M. tudósítása az indulársól

Reggel 6 órakor a repülőtéren munkatársunk kérdést intézett Nagy Ferenc miniszterelnökhöz, hogy miért indulnak ilyen korán?

— Aranyért megyünk — közölte a miniszterelnök. — Ki korán kel, aranyat lel.

Épületes közoktatás

(Keresztúry Dezső folyton reformokon töri a fejét, de még demokratikus tankönyvek nincsenek.)

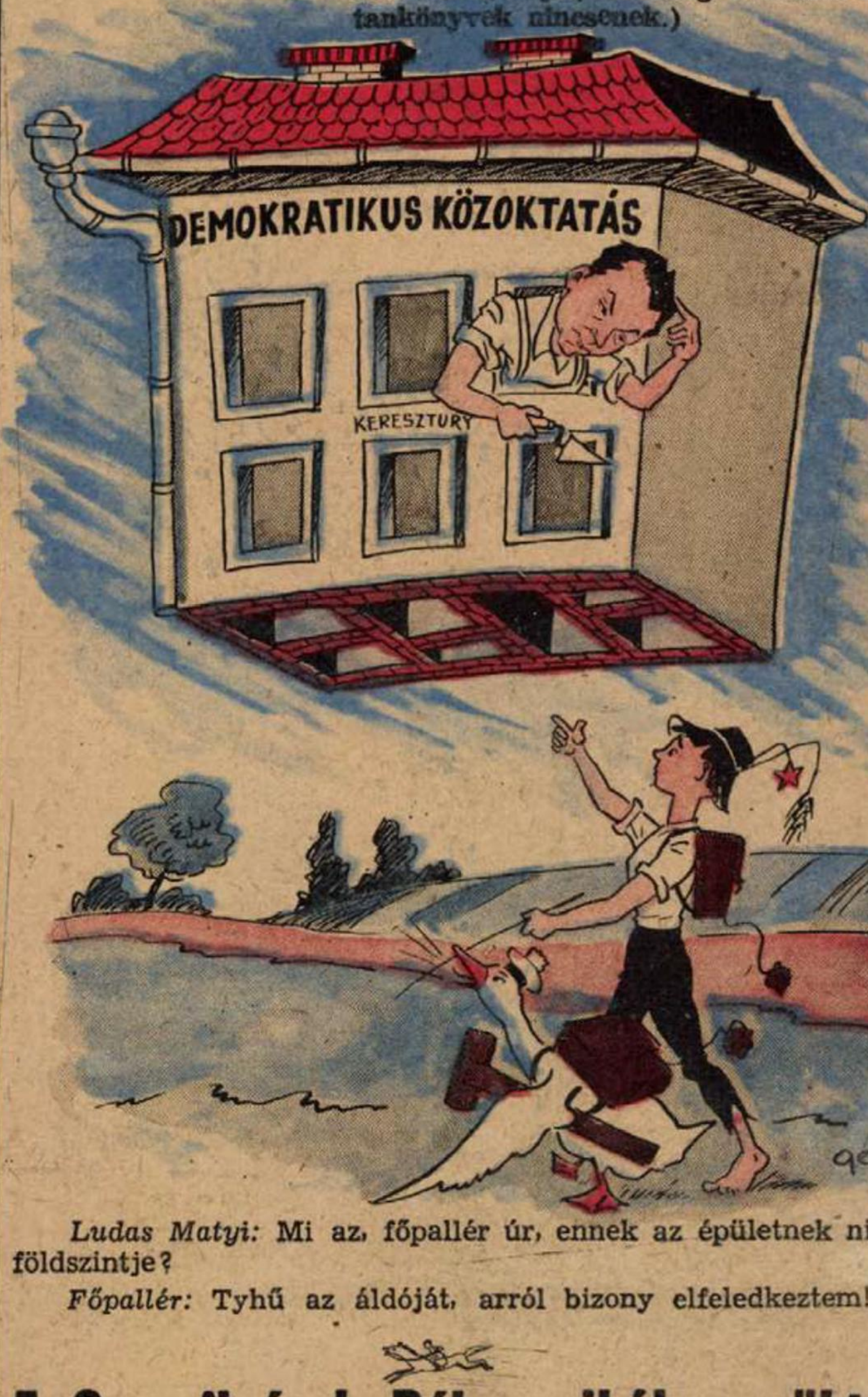

Ludas Matyi: Mi az, főpallér úr, ennek az épületnek nincs földszintje?
Főpallér: Tyhű az áldóját, arról bizony elfeledkeztem!

A Sorg-fivérek Délamerikába szöktek
Hogyan folyt le a nyomozás?

Ki akartuk kérni Svájctól az odaszökött Sorg-fivéreket, de kiderült, hogy már továbbszöktek Argentinába. A kikérési aktus a következőképpen folyt le:

Az igazságügyi hatóságok németnyelvü megkeresést intéztek a svájci illetékesekhez:

„Haszt e Sorg?"

Az előzékeny svájciak magyarul válaszoltak:
„Nemcsak hogy nekünk nincs Sorgunk, de most már neki magának sincs".

A kutya ugat — a karaván halad

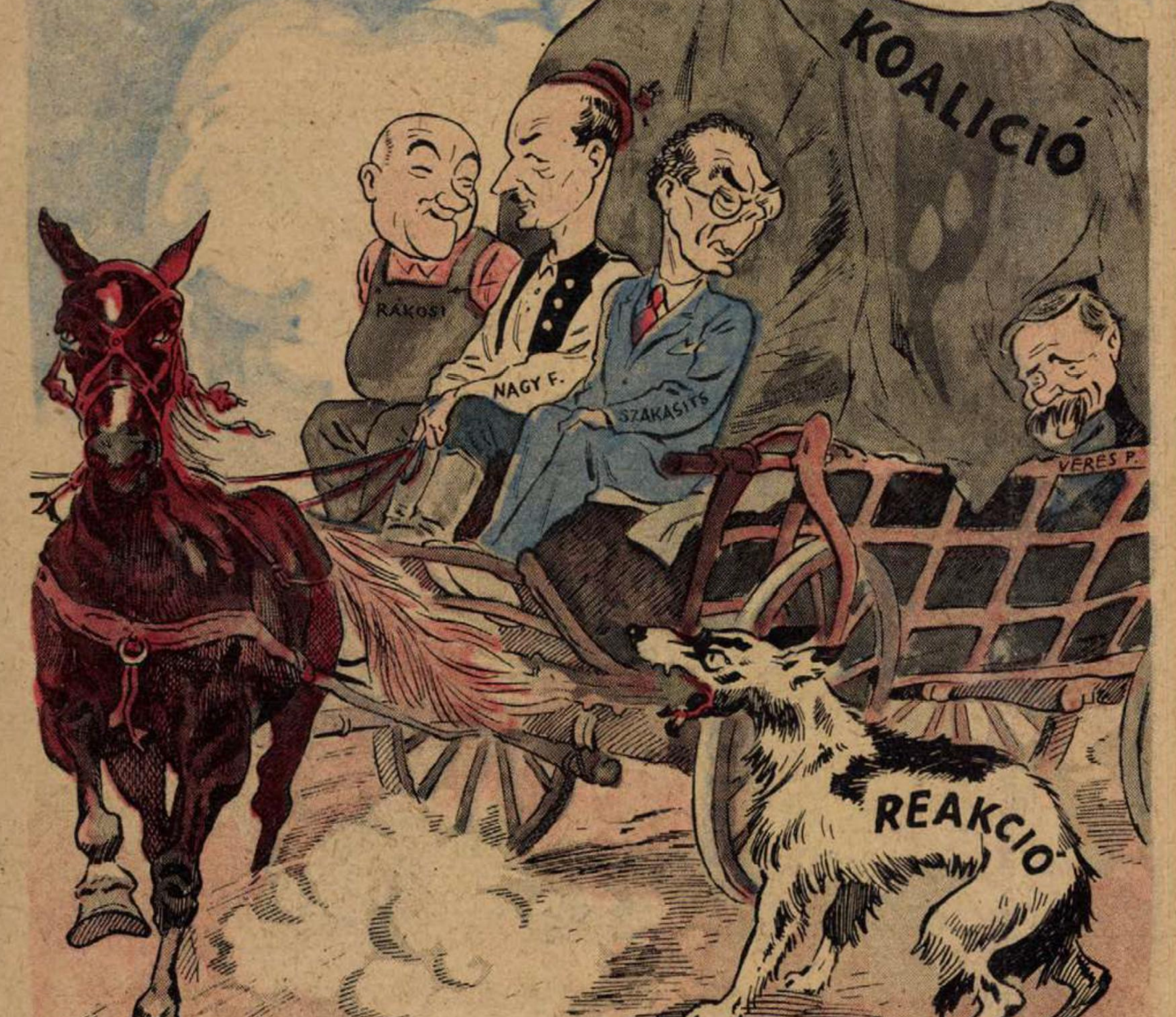

A jelszavak válságáról...

Az olvasónak is tapasztalnia kellett már magán, hogy strandon vagy uszodában képtelen egy valamirevaló jelszót a kabinosnak kinyögni, illetve — helyi szokás szerint — krétával a kis táblácskára felírni.

A Kabinos Noir legutolsó statisztikai zsebkönyve szerint a fürdőzők kis általánosságban a következő ostoba, szellemtelen jelszavakat adják meg:

50% saját keresztnevüket,
25% nőismerőse keresztnevét (főleg férfiak),
5% udvarlója keresztnevét vagy állatnevet,
10% monogrammjukat,
7% X. Y.-t,
3% „Muki"-t vagy „Maki"-t, „Buby"-t vagy „Baby"-t, „Kuki"-t vagy más ilyesmit.

Hát ez így nem mehet tovább szégyenszemre!

A francia gárda jelszavát annak idején az egész világ hangoztatta, de kérdem én: hallottunk-e már arról, hogy mondjuk Klofák Benő azt a jelszót adta volna meg a kabinosnak, hogy: *„Klofák meghal,*

(Folytatása a világoskék hasábon.)

Lábbeli zűr-zavar

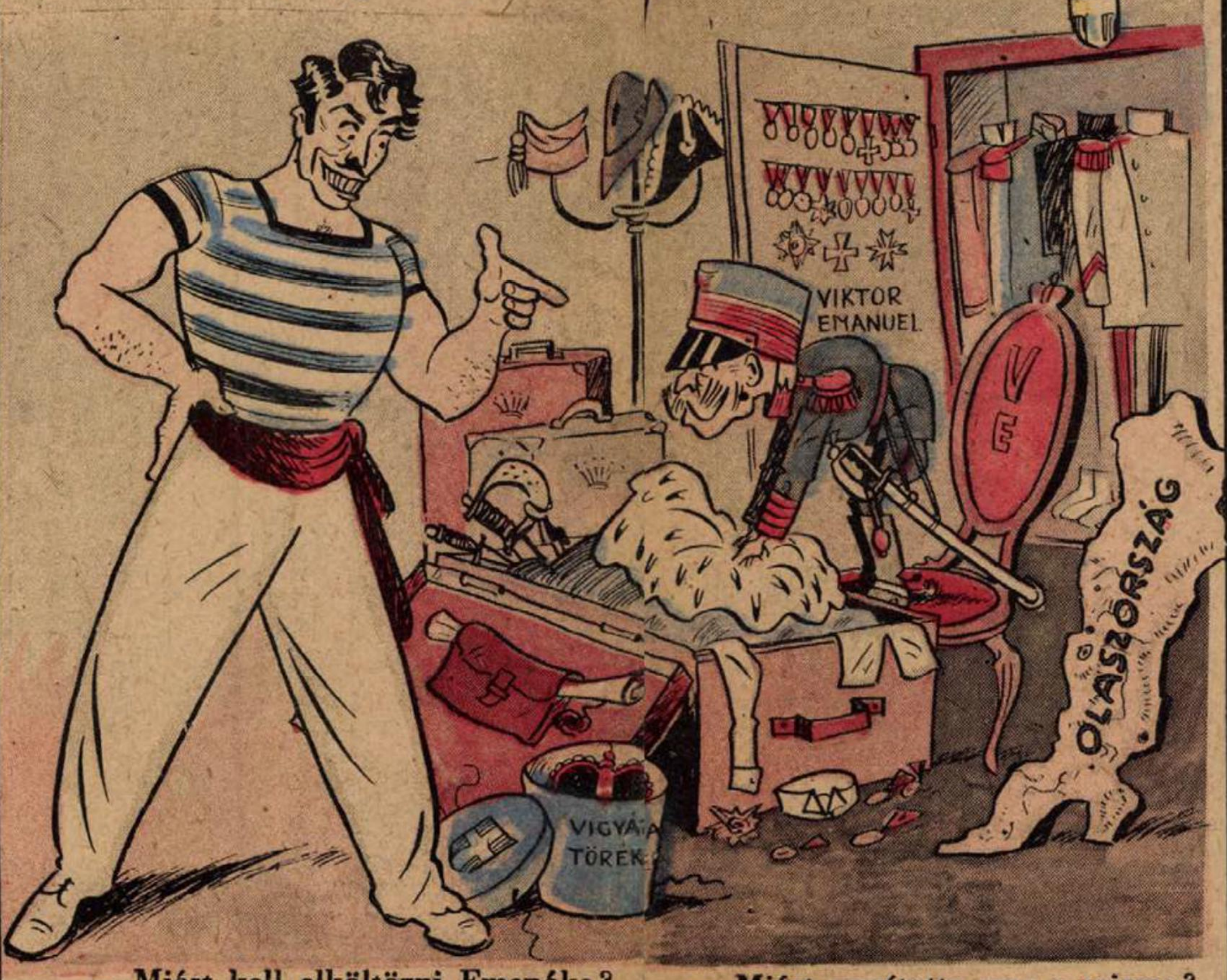

— Miért kell elköltözni Emanóka?
— *Mert erre szorított a csizma.*

— Miért szorította erre a csizma?
— *Mert nagyon szorítottam a csizmát.*

(Kezdete a rózsaszín hasábon.)

de magát meg nem adja!" Áh...! *„Benő"* — suttogja a földhözragadt féreg, mert más nem jut az eszébe. Hát csoda, ha az ember elkeseredik és felmondja az adópengőbetétjét?!

Adjunk meg ezentúl magasabbnívójú, színes jelszavakat! Legyen az történelmi: *(Quo usque tandem abutere Catilina, Marianosztra? ...)*, vagy költői: *(„Lomha földi békák szanaszét görögnek")*, vagy a való életből merített: *(Tök az adu!")* — vagy bármi, csak ne a fentiek!

Arra azonban vigyázzunk, hogy jelszavunk ne álljon az inflációval kapcsolatban, mert az embereknek jelenleg minden második szava az inflációt érinti és így 50%-os esélyünk lehet arra, hogy egy idegen véletlenül kitalálja, elviszi ruháinkat és aztán rámegy az egész heti keresetünk, amíg újból tetőtől-talpig felruházzuk magunkat...

Attól pedig egyenesen az Úristen óvjon bennünket, hogy kabinunk jelszava *„Dollár!"*, *„Dollárban fizetek!"* vagy ehhez hasonló legyen!...

Ettől a jelszótól ugyanis a legtöbb ajtó magától kinyílik...

ifj. Hont Ferenc

Bocsánat, hogy csapos igazol

(Papp Jenőt, a fasiszta rádiókrónikást, az uszító lapszerkesztőt az Ujságíró Szövetség igazolóbizottsága, Mihályfi Ernő elnökletével, a közvélemény zajos felháborodása mellett ötéves szilenciummal bár, de igazolta.)

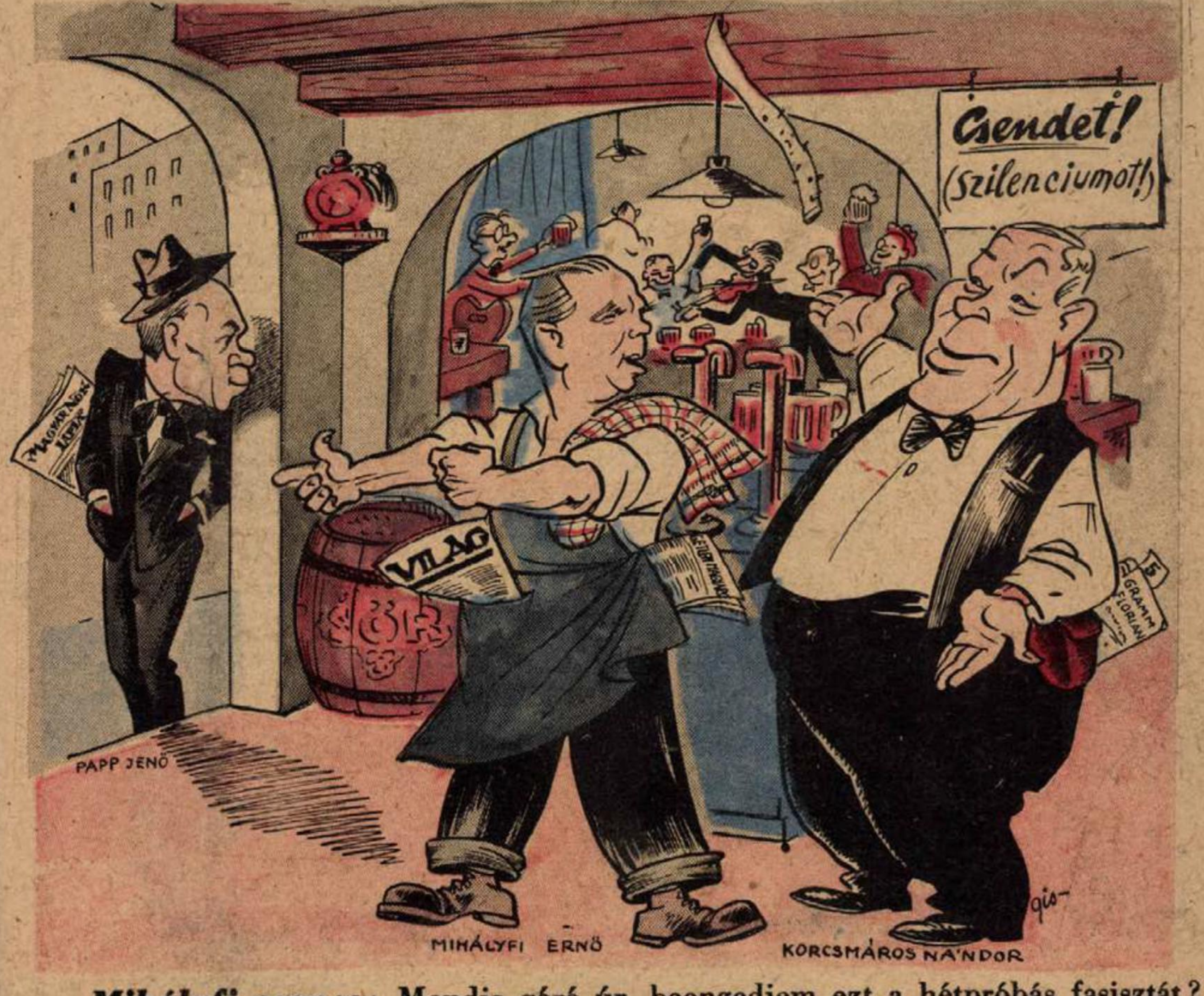

Mihályfi csapos: Mondja góré úr, beengedjem ezt a hétpróbás fasisztát?
Korcsmáros: Pont ezt ne engedné be, hiszen ennek a komái már másfél éve mulatnak itt a demokrácián!

Lobogó László:

Falusi interjú

Kiküldött munkatársunk fölkereste
Kúnmadaras levente-oktatóját,
Ki rendkívül szivélyesen fogadta,
Nehogy a pesti sajtóban leszólják.

„Mit mondhatnék, mi lapját érdekelné?
Nyáron meleg van és hideg van télen,
De hogy vannak, kik elhagyják hazájuk',
Azt, Szerkesztő úr, direkt elitélem.

Mert a hazát, azt nem lehet letenni,
Az nem kabát, vagy nadrág, vagy felöltő,
Tessék meggondolni, mit mond a Szózat!
Itt élned-halnod kell, így szólt a költő.

Hát ezt mi újra megvalósítottuk,
Másfél év óta frázis már e nóta,
Ki ezt nem érti, bebizonyította,
Mit úgyis tudtunk, hogy: rossz patrióta.

Különben mind demokraták vagyunk mi,
Zsidóinknak is csak javát akartuk,
Elnézést kérünk a közvéleménytől,
Hogy ily hőségben kissé felkavartuk“.

Legény a talpán! — mondta munkatársunk,
Jó helyre jöttem, nem Kutyabagosra.
Az ilyen ember olyan, mint a zászló,
Kötélen kell felhúzni jó magosra.

Tizezer fiola étert kaptunk

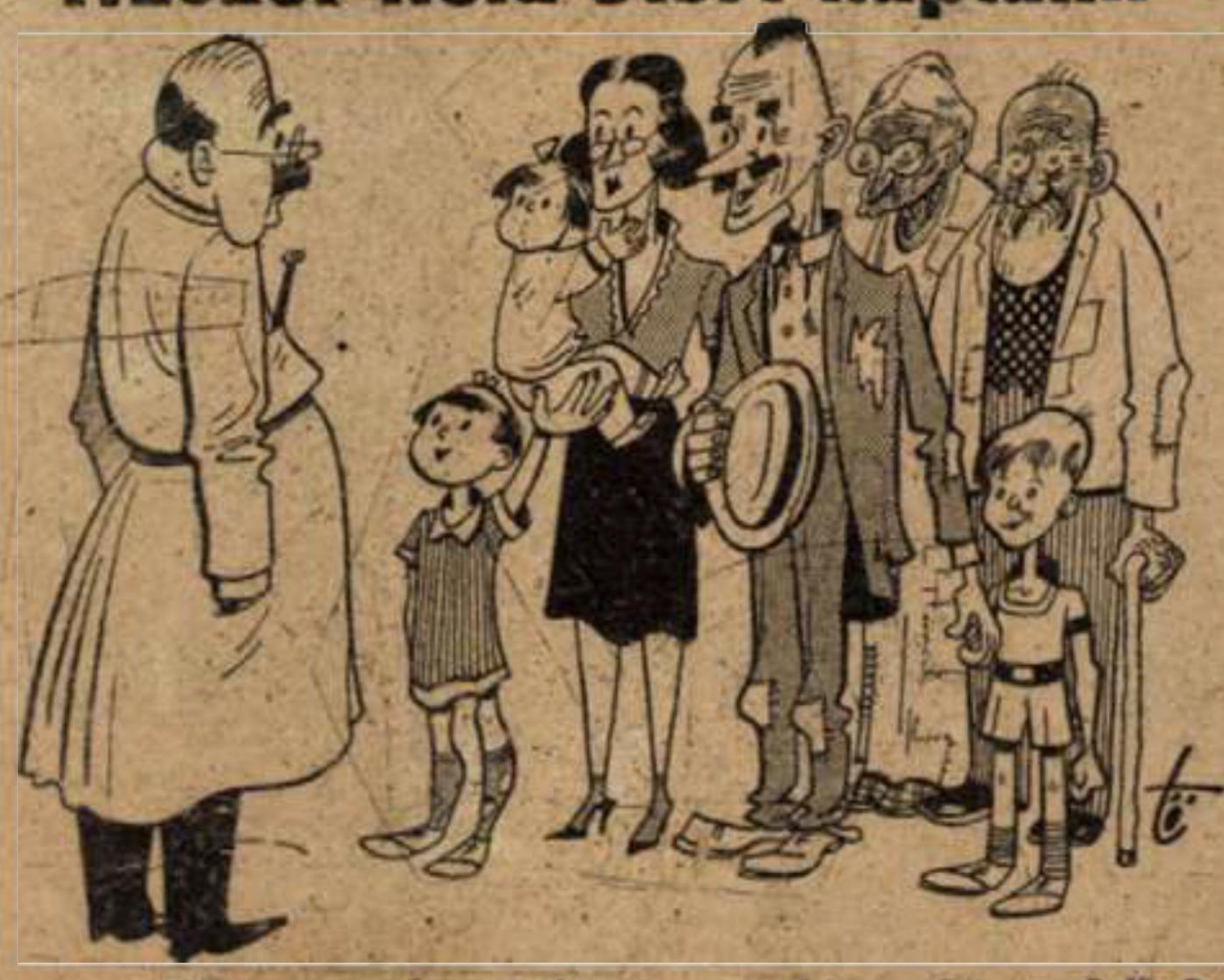

— *Főorvos úr, kérem, utaljon ki nekünk egy kis étert.*
— *Hát az minek maguknak?*
— *Át akarjuk aludni a következő másfél hónapot.*

Uj helyzet Itáliában

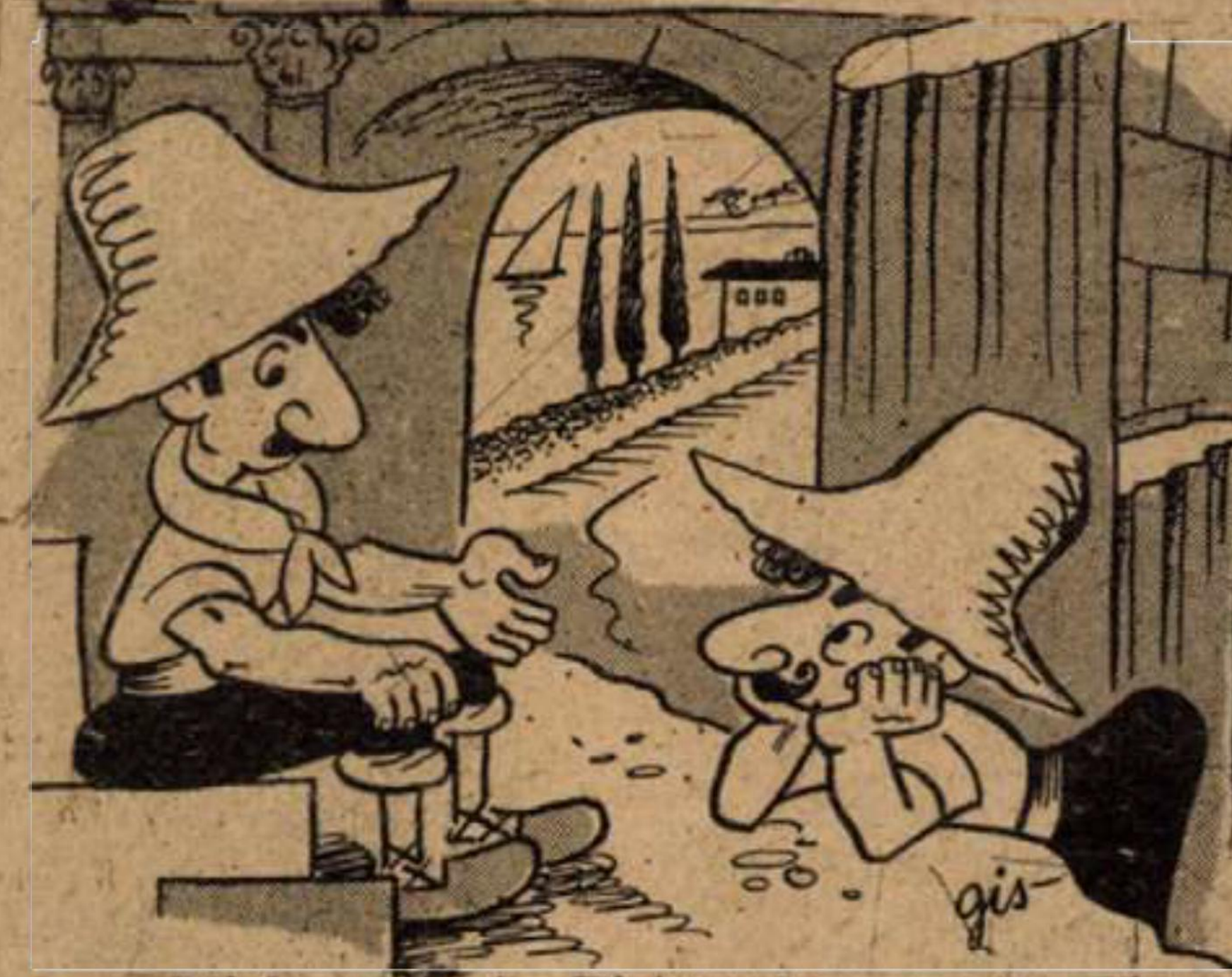

— Mi lesz most, Pietro, hogy már nincs királyunk?
— Egy koronával olcsóbban kapjuk majd a makarónit.

Antall József ujjáépítési miniszter sürgősen mondjon le

arról, hogy a lakáspanamákat ujjá lehet építeni

(A Haladás közétette Antall József ûjjáépítési miniszter kijáró levelének fakszimiléjét. Ezzel a levéllel, majd a miniszter személyes közbenjárásával Dominek Dezsőnek sikerült elérnie, hogy megkapja egy elhurcolt özvegyének a lakását.)

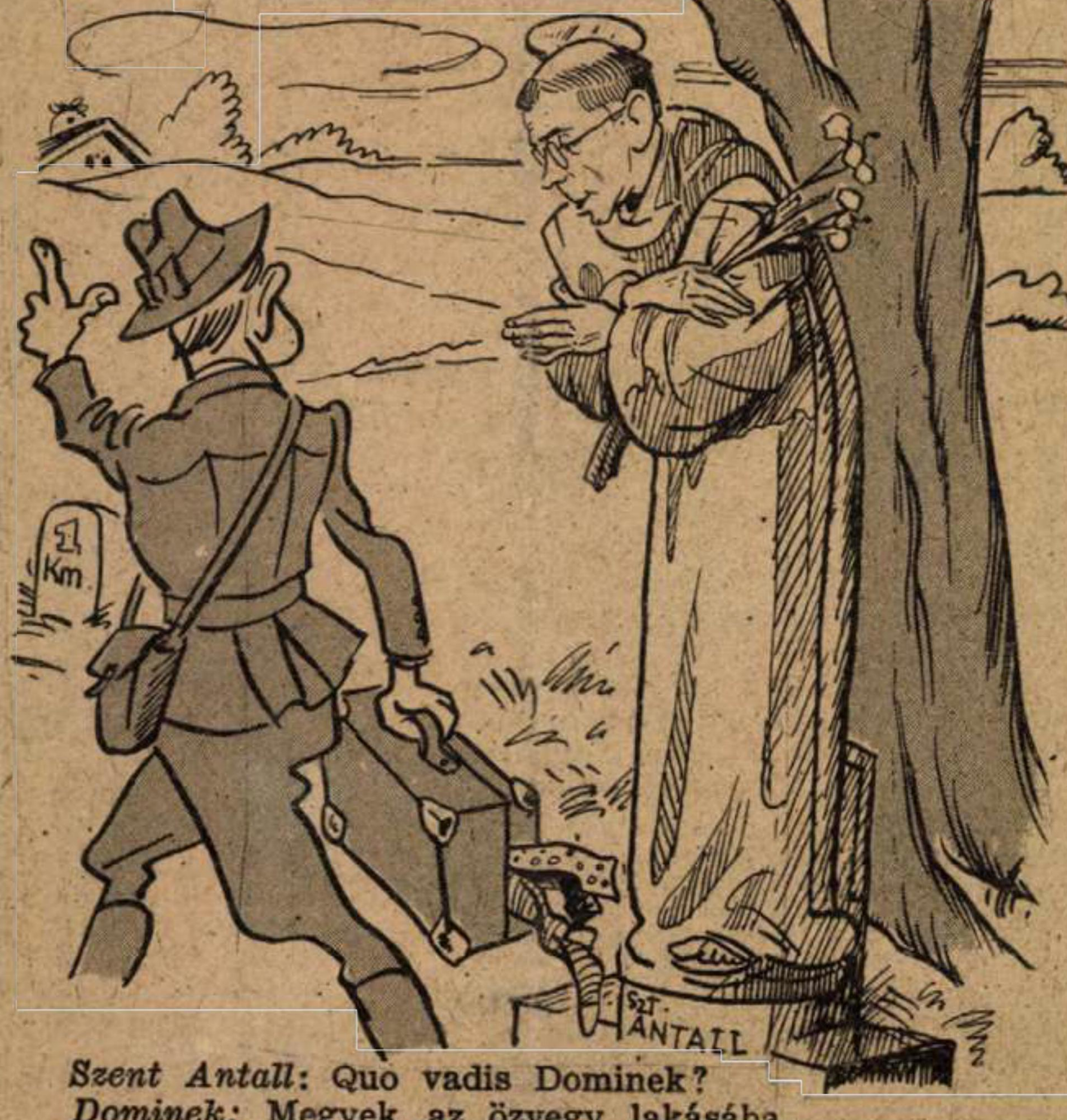

Szent Antall: Quo vadis Dominek?
Dominek: Megyek az özvegy lakásába.
Szent Antall: Bízd csak rám, majd én elintézem.

Királyhegyi Pál:

NŐI VASLOGIKA

— Nézd Lajos, én nem értek a politikához, nem is érdekel, nekem teljesen közömbös, hogy mi van most, demokrácia, vagy köztársaság, én csak azt tudom, hogy itt a nyár és meleg van, tehát én le akarok menni a Balatonhoz, ahol két gramm dollár a napi penzió, engem csak az érdekel, hogy én ezt nem birom tovább, én ebbe belepusztulok és elhagylak téged, mert nincs az embernek, vagyis nekünk egy nyomorult autónk, akármilyen gyártmány, hogy jönni, menni lehessen ebben a melegben. Te csak ígérsz, már nem hiszem el egy szavadat sem, engem nem érdekel az újjáépítés, gyerünk el oda, ahol már készen van minden, nekem nincs időm építgetni és vagy veszel nekem egy nyomorult kis ékszert, valami karkötőt, amit már kinéztem és óra is kell egy nőnek, hogy tudja, mennyi az idő, mert már ki is néztem magamnak egy gyönyörű schaffhausenit, minden van, csak venni kell, nekem ne mondd, hogy most nincsen áru, már régen béke van, csak te le akarod tagadni, elvégre egy életem van és ha te nem tudod nyújtani azt egy nőnek, ami kell nekem, akkor otthagylak, bár szeretlek, dehát ami nem megy, az nem megy. Eddig elutasítottam a Jenőt, mert te mindenféle rosszakat mondtál rá, hogy így feketézik, meg úgy feketézik, holott nem is igaz, mert csak cukrot árul, ami fehér. Lássd be, hogy ez így nem mehet tovább és ne mondd nekem, hogy majd jön a forint és akkor jó pénz lesz, mert már most is van jó pénz, a dollár, ami mindenkinek van, csak neked nincs és mondta a Jenő, hogy ő is ad dollárt egyszerű síma pengőért, hát akkor mit idegesitsz és miért nem teszed meg, amire kérlek, micsoda férj vagy te, aki ennyit nem akar megtenni a feleségének? És adjál nekem is ebből az antalginból, Lajoskám, mert nekem is megfájdult a fejem.

— Fáj a fejed, szívecském? Hát miért nem szóltál nekem?

— Á, nem akartam panaszkodni.

A szegény kisnyilas panaszaiból

Kosztolányi Dezső után szabadon, illetve rendőri felügyelet alatt

A sógorom a NOT előjegyezte
és most csak ül, szelíden, csendben ül
kis cellájában békén, egyedül.
Gauleiter volt, ez lett szegénynek veszte,
de bízik, mert a NOT előjegyezte.

Elvették tőle kis revolverét
s a szenvedés hajol szíve fölé,
mert amit lopott, többé nem övé.

Bevarrták őt. Most szürke kis veréb
s az ijedtségtől itt-ott néha barna.
Nem ugrálhat, mert nagyon be van varrva.

És néz. Szelíden, béküIt, tiszta szemmel,
hogy gyilkolt néha, nem hinné az ember,
de hogyha nem lát a cellába' senkit
félhalkan nyilas szólamokat selypit,
felidézi a régi szép időt,
a sok zsidót, ki félholtan kidőlt,
a Dunapartot, ahol állt a balhé
és formás kis ölébe hullt a szajré
s míg csendesen terelgeté a népet,
a betegekbe halkan belelépett.

De most csak ül és hordja nagy baját
s mi hordjuk néki bé a nagy kaját,
mit elfogyaszt egy éve minden este.
És bízik.
Mert a NOT előjegyezte.

d—d.

Kínos meglepetés

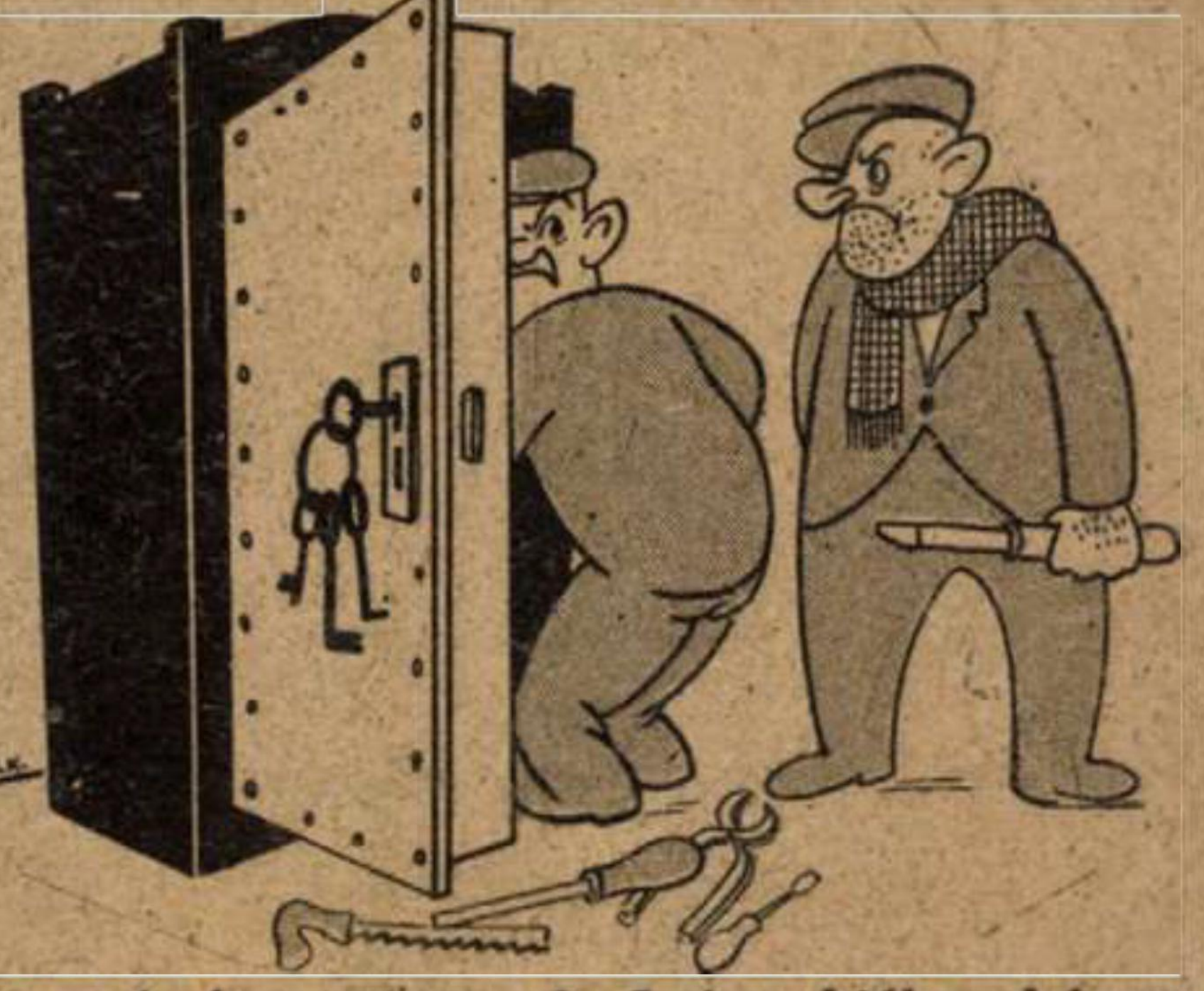

— *A fene vigye el, Lajos, hiába dolgoztunk, százmilliárdosok vannak benne...*

A látszat csal...

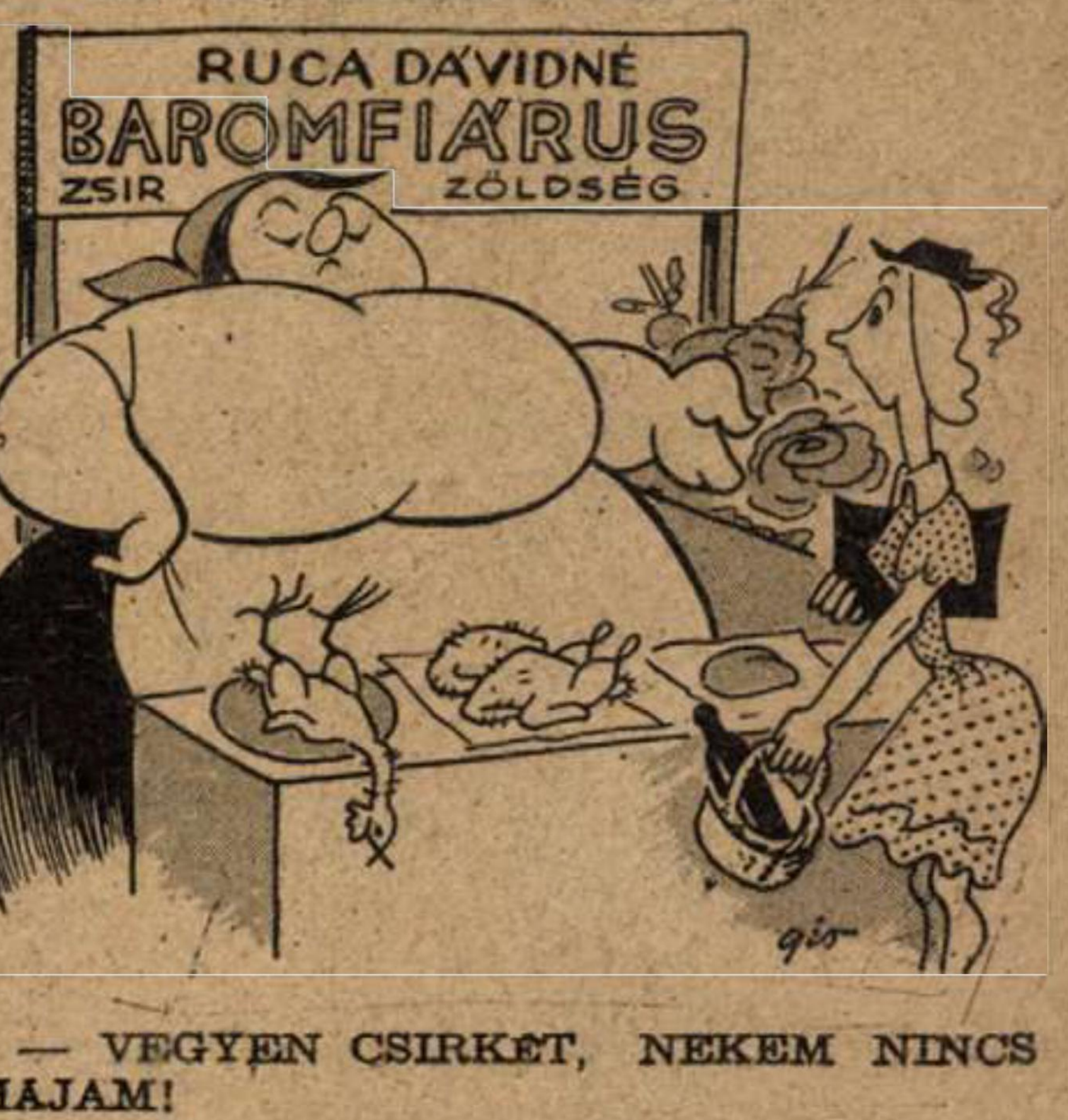

— VEGYEN CSIRKET, NEKEM NINCS HAJAM!

Isten vele, Dezső bácsi!

Irta: Gergely Miklós

1.

Vájdling Sebestyén a Cikória kávéházban szokott ülni egy csomó Dezső bácsival.

Mert Sebestyén szerette a Dezső bácsit. Volt a családjában Vili bácsi, Józsi bácsi, sőt egy Samu bácsi is volt; de ő ilyen választék mellett is kitartott a Dezső bácsi mellett. Sőt a feleségénél, szül. Blumentopf Szerénánál is jobban szerette. Szerénához legutóbb tíz évvel a vadházasságkötésük előtt írt verset. Dezső bácsiról még tegnap is ezt mondta egyik besszre játszó kartársának:

— *Ha megpukkadsz is te belé, Dezső bácsi megy felfelé.*

2.

Ekkor azonban furcsa dolog történt. Ahogy Vájdling Sebestyén ezt kimondta, a szomszéd asztalnál felállt egy úr és odalépett Sebestyén asztalához. Szép fehér szakálla volt és gardénia volt a gomblyukában.

— Pardon — mondta és a hangja kissé remegett a visszafojtott idegességtől. — Dezső bácsi vagyok és azt akarom mondani, hogy elég volt ebből.

Vájdling először azt hitte, hogy Lincoln Ábrahám, vagy Washington György szelleme jelent meg előtte; ennek azonban ellene mondott az, hogy egyiknek sem volt fehér szakálla és ez még tetejébe Pajtást is szívott. Akkor eszébe jutott feleségének, született Blumentopf Szerénának a jóslata, hogy delirium tremensben fog meghalni és fényes nappal fehér egeret fog látni; de ezt is elhesegette magától, mert már este volt és a fehér egerek különben sem hordanak fehér szakállat.

3.

Ámde nem töprenghetett tovább, mert Dezső bácsi síri hangon folytatta.

— Elég volt ebből, azt mondom! Pár hét óta se éjjelem, se nappalom. tönkretették az életemet! Először csak az volt, hogy amikor valahol megjelentem és valaki megkérdezte, hogy van a Dezső bácsi, valaki más mindig azt felelte, hogy öttel felment, vagy eggyel lement. Jó, nem szóltam semmit, én is voltam fiatal. De aztán kezdett elviselhetetlenné válni a dolog. Akárhol voltam, nem volt egy percnyi nyugalman se, folyton a nevemet kellett hallanom, az emberek folyton azt suttogták, hogy a Dezső bácsi így, a Dezső bácsi úgy. Megjegyzem, a rokonaimnak még kínosabb volt a dolog, mint nekem. Kezdtek letagadni, mert ahogy valahol kiejtették a nevemet, vagy egy detektiv lépett hozzájuk, vagy valaki tapintatosan hozzájukhajolt és azt mondta, kérem, menjenek ki az utcára, itt, sajnos, nem lehet, megértik, ugy-e. Nem csoda, ha a családom elfordult tőlem. Utoljára a legkisebbik lányom tagadott meg, ez tegnap volt, azt mondta, nézze papa, nem szabad haragudnia, de az uram pozíciója, ugy-e, én nem tehetek róla, miért nincs valami rendesebb neve, monjuk Töhötöm vagy Izidor?

Egy kockás zsebkendőt vett elő a belsőzsebéből és megtörülte a szemét.

— Szóval belátja uram, hogy ez így nem mehet tovább. Emberek vagyunk, élni és élni hagyni, ez az én jelszavam.

Vájdling Sebesyén a a könnyeivel küzködve mondta:

— Uram, ne is folytassa! Megértem Önt. Dezső bácsi meghalt. Megjegyzem, nekem már eddig is sokszor eszembe jutott, hogy piszkos dolog ez az egész izé a Dezső bácsival. Hát most majd vége lesz. Majd én intézkedem. Egyszerűen dakszlit mondunk helyette. Meddig tart az, nem igaz?

4.

Dezső bácsi szemét újra elöntötték a könnyek. Melegen szorongatta Vájdling Sebestyén kezét:

— Uram — mondotta férfias ellágyulással — Ön visszaadta a becsületemet. Köszönöm!

Aztán hallkabbra fogta a hangját.

— És izé, ha már ilyen szépen összejöttünk, mondja csak, hogy ad öt Dezső bácsit?

A sors akarta...

IRTA: Tabi László

Lakáspöröm egyesztendős évfordulóján felkerestem ellenfelemet, vitéz Kelevény Ervint s homlokomat ráncokba vonva, így szóltam hozzá:

— Uram, kerek egy éve verekszünk s a lakás még ma sem az enyém, de nem is az öné. A népjóléti minisztertől a kerületi rendőrőrszobáig megjártunk minden fórumot s hol maga járta meg, hol én jártam meg. Innen fellebbeztünk oda, amonnan emide, eminnen amoda és amonnan emide. Ám senki sem élhet örökké s egyszer önt is, engem is beutalnak majd az örök vadászmezőkre. Rút öregségünk lesz, ha pörlekedéssel töltjük. Azt ajánlom, döntsük el a dolgot határozottan, férfiasan és egyszersmindenkorra.

— Mi óhajt tenni? — kérdezte fagyosan.

— Amerikai párbajt javallok. Két golyót hoztam magammal, fekete az egyik, fehér a másik. Beleteszem ezt a két golyót a kalapomba, azután húzunk. Aki a feketét húzza, 24 órán belül főbelövi magát s ennek következtében a lakás a másiké lesz.

— Komolyan beszél? — kérdezte izgatottan és felugrott a helyéről.

— Komolyan. Ez így tovább nem mehet s ha ön olyan vitéz, mint ahogyan a névjegyén áll, az ajánlatomat elfogadja.

Ez némiképpen hatott rá, mert néhány percnyi gondolkodási időt kért. Mielőtt visszavonult volna, még azt mondtam neki:

— Ön vagy a fehéret húzza, vagy a feketét. Amennyiben netántán a fehéret húzná, a lakás az öné lesz s a legrövidebb időn belül meghitt családi körben kegyelettel áldozhat az emlékemnek. Ha viszont a feketét húzná, hát Istenem... Egy golyó a homlokba s nem kell többé protekció után járnia, nem kell beadványt szerkesztenie, semmi gond, semmi izgalom...

— Igen, igen,.. — felelte — de ön? Úgy tudom, hét gyereke van.

— Mindegy. Ha én húzom a fekete golyót, nem fogom megszámolni őket. Tudni fogom a kötelességemet.

Néhány percig sápadtan nézett maga elé, aztán így szólt:

— Noshát rendben van... Most mindjárt?

— Igen.

Elővettem a két golyót és beledobtam a kalapba. Láttam, hogy vitéz Kelevény szájaszéle remeg, de magam is izgatott voltam. Június van — gondoltam —, aránylag fiatal vagyok s jön a forint... Mégis csak szép az élet... No de ne érzelegjünk...

Letakartuk a kalapot egy kendővel s azután remegő kezekkel egyszere nyultunk bele mindketten. Azután kihúztuk kezeinket.

— Nyissa ki az öklét... — mondta Kelevény halkan.

— Nyissa maga.

Farkasszemet néztünk, azután mély lélegzetet vettem és kinyitottam az öklömet. Tenyeremen ott pihent a fehér golyó Üveges szemmel meredt rá, aztán kinyitotta az övét. A fekete golyó volt nála.

— Uram — mondtam —, sajnálom. De higyje el, ez a fehér golyó sem főnyeremény... Még sok szaladgálni valóm lesz az ügyben Megyek is. Nyugodjék békében.

És eltávoztam.

Másnap délután izgatottan futottam át a lapokat. Megírja-e valamelyik rendőri riporter az öngyilkosság hírét? De nem írta meg. Örültem. Magánügy volt. Férfiak személyes ügye, nem tartozik a nyilvánosságra.

Harmadnap reggel éppen a lakáshivatalba akartam bemenni, amikor csengettek. Kimegyek, ajtót nyitok. Vitéz Kelevény Ervin áll ott.

— Hogy-hogy? — kérdezem — Ön még él?

— Igen.

— Tudtommal a fekete golyót húzta.

— Igen.

— Hát akkor?

Zsebébe nyúlt és egy iratot vett ki. Átnyujtotta. Kinyitottam.

A központi lakáshivatal, mint harmadfokú bíróság, úgy döntött, hogy az lőjje főbe magát, aki a fehér golyót húzta.

A nemezis

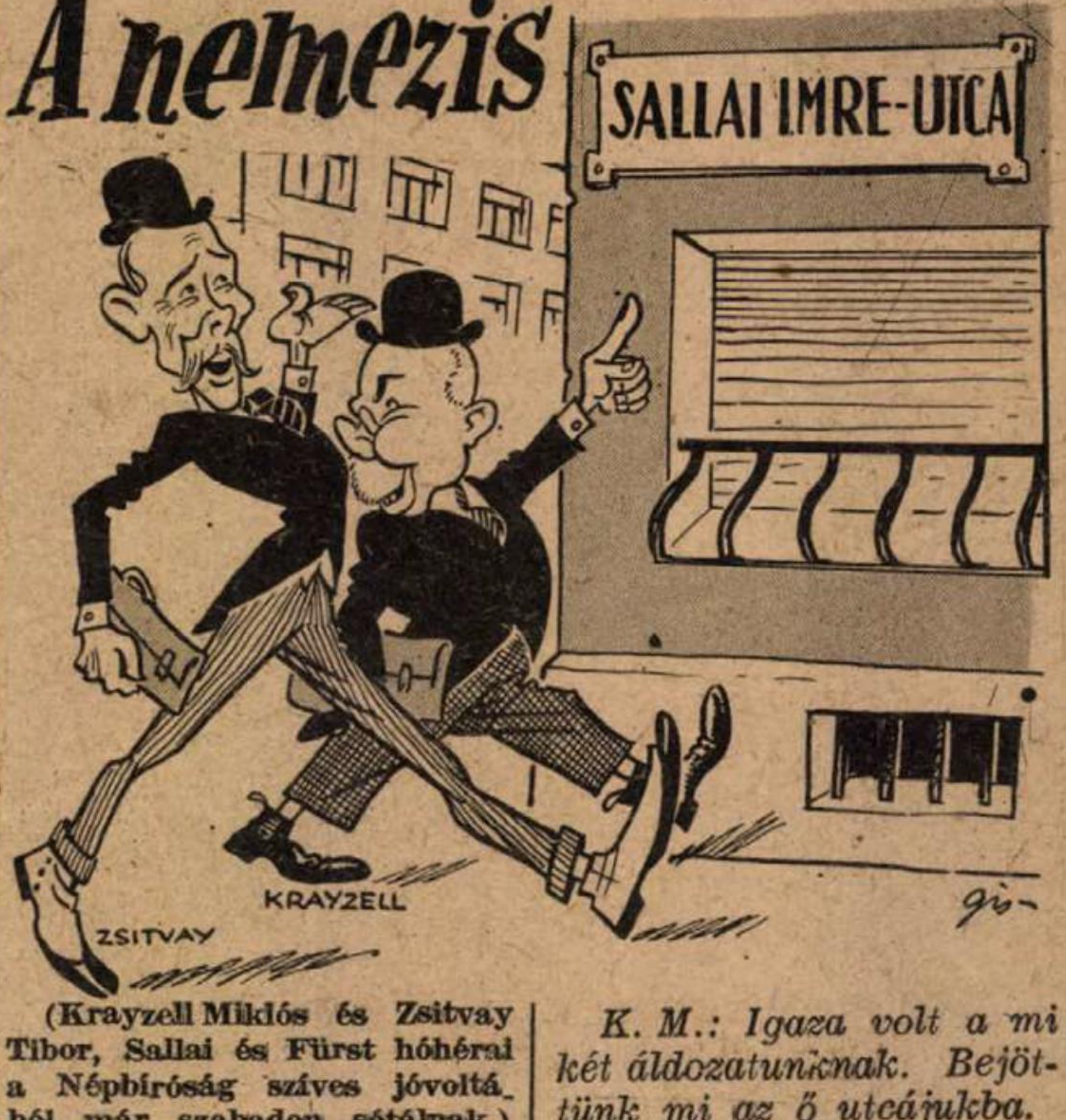

(Krayzell Miklós és Zsitvay Tibor, Sallai és Fürst hóhérai a Népbíróság szíves jóvoltából már szabadon sétálnak.)

K. M.: Igaza volt a mi két áldozatunknak. Bejöttünk mi az ő utcájukba.

A 7 legbárgyúbb vicce

— Hat héttel ezelőtt betettem a bankba húszmilliót és most harmincöt milliárdom van.

— Az semmi. Én a fiamat betettem a bankba 18 éves korában és most negyvenhárom.

4 apának 1 leánya

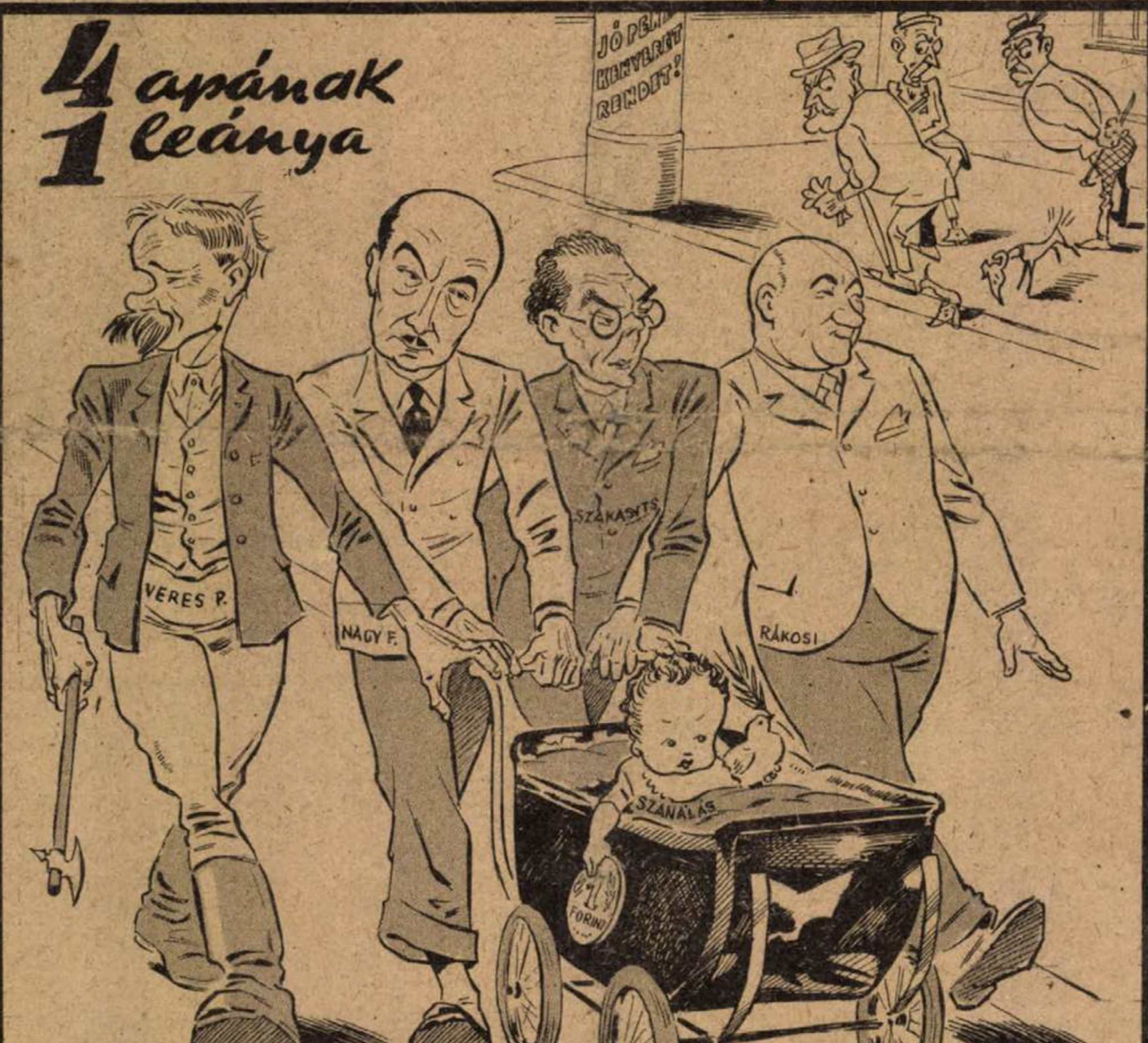

Egy új párt zászlója

A Kisgazdapártból kizárt
Sulyok Dezső azt izente,
Kizárt honatyákból kész már
Új pártra a regimentje.

Hegymegi Kiss, a pipával,
S Vásáry az okos fejjel
Új pártot ült hamarosan
Stühmer cukorgyáros nejjel.

Mert Stühmerné, a szép Zizi,
Szintén benn lesz az új pártba,
Új tagokat édesgetve
Az új pártba, a rég vártba.

Reskovy Jóska is itt van,
Mert tudja ő, azt, hogy mi jó,
Akcióit, frakcióit
Várja már a reakció.

Megjegyzésünket ez ügyhöz
Elfojtani nagyon bajos,
Kossuth-párt az új párt neve...
Ne sírj, ne sírj, Kossuth Lajos.

2400 kilométeres sebességü repülőgép

Washingtonból jelentik, hogy ott 2400 kilométeres óránkénti sebességü repülőgéppel kísérleteznek. Az új repülőgép oly gyors, hogy amíg a 6-os villamos útjának felét megteszi, Londonig, amíg a 6-os a végállomásáig ér, Newyorkig repül és amíg fel tudunk szállni a 6-osra, körülrepüli a földet. Most tovább akarják fokozni a gép gyorsaságát. Ha ez sikerül, „Adópengő" névre fogják keresztelni.

Egy kis szamár kalandjai ezuttal a jó vidéken XLVII.

KUKSI, A PÓRULJÁRT FELBUJTÓ

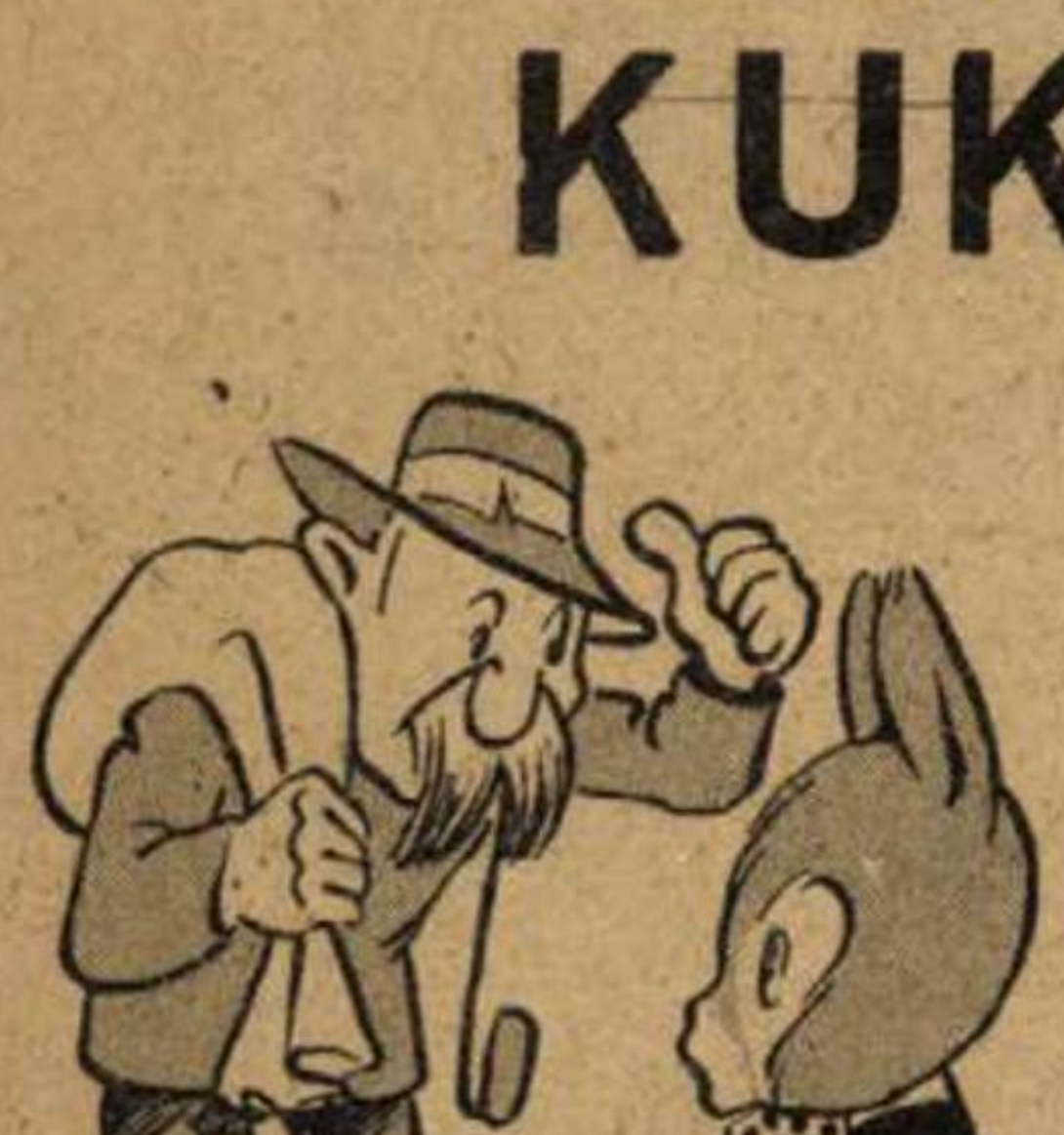

A kis Kuksi vonatra ült,
Strapa nála mit se számít:
Azt hallotta Hunbadaras
Csácsihúsból gyárt szalámit.

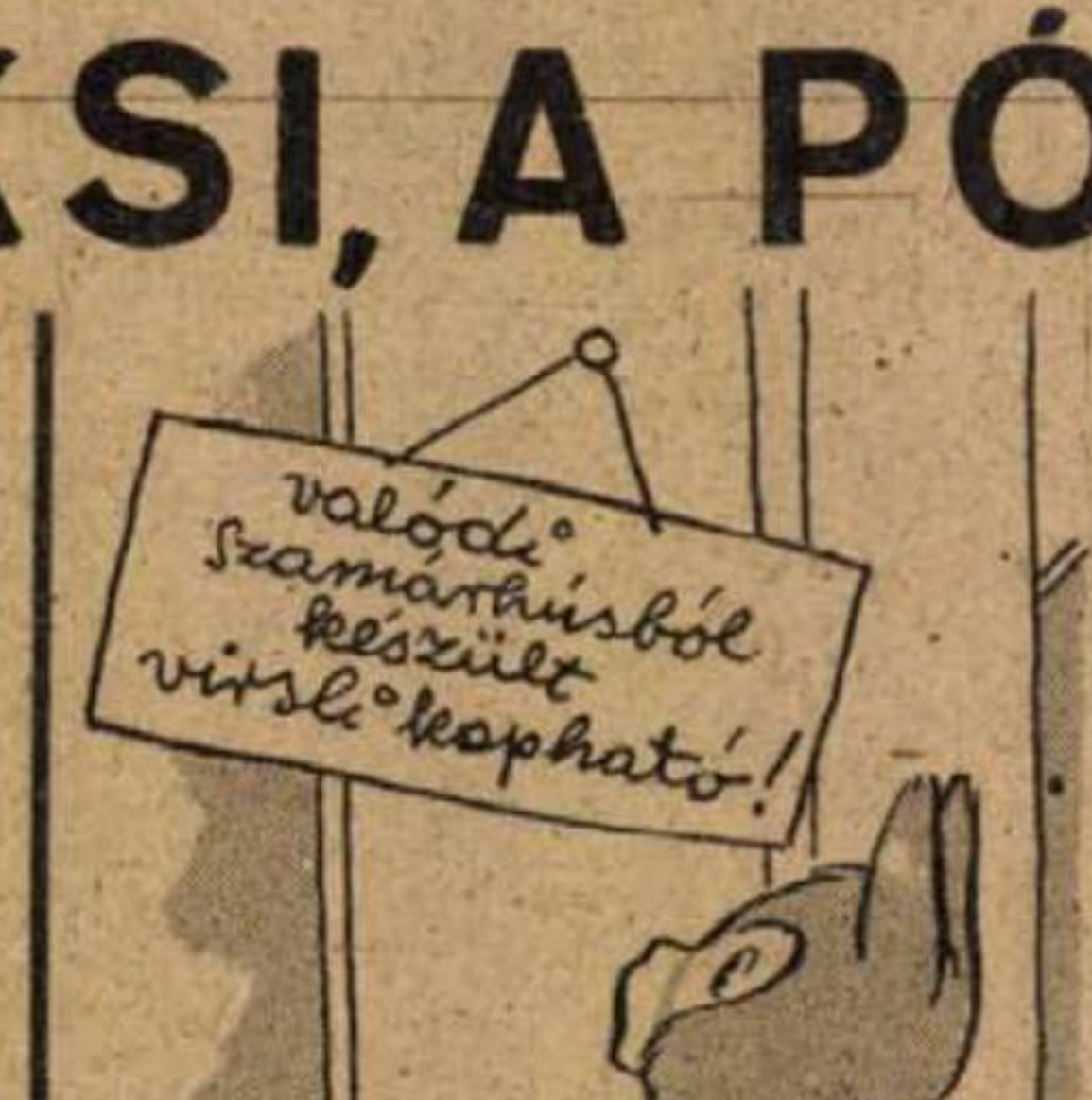
Valódi szamárhúsból készült virsli kapható!

Lement Kishunbadarasra,
Amit látott, nem igéző:
Egy kis szürkét mért ki éppen
Virstlinek két feketéző.

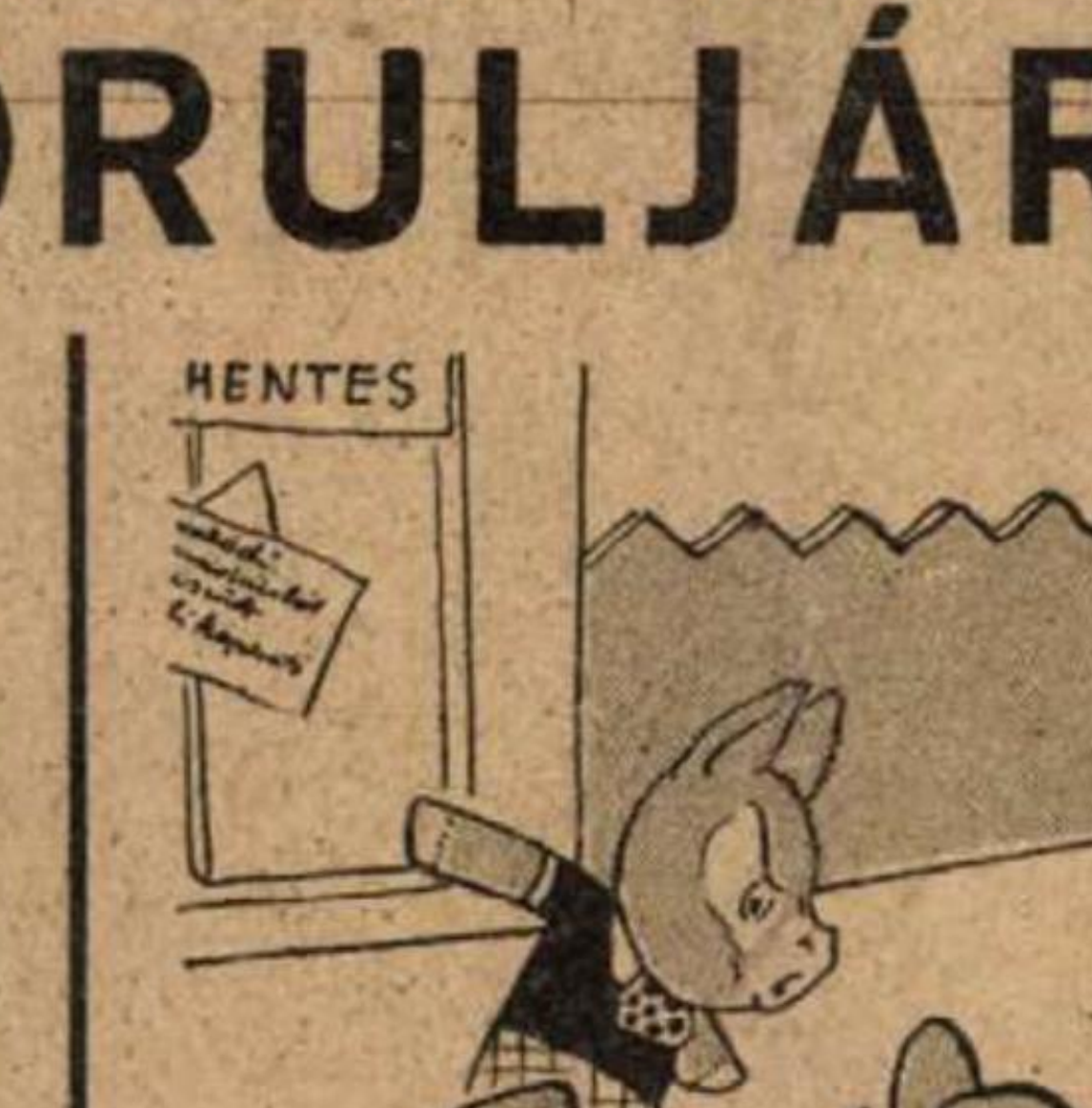

„Ne tűrjétek!" — hördült Kuksi
„Ragadjatok fütykőst, spádét!
Csacsihúsból csinálják itt
E gazok a szafaládét!"

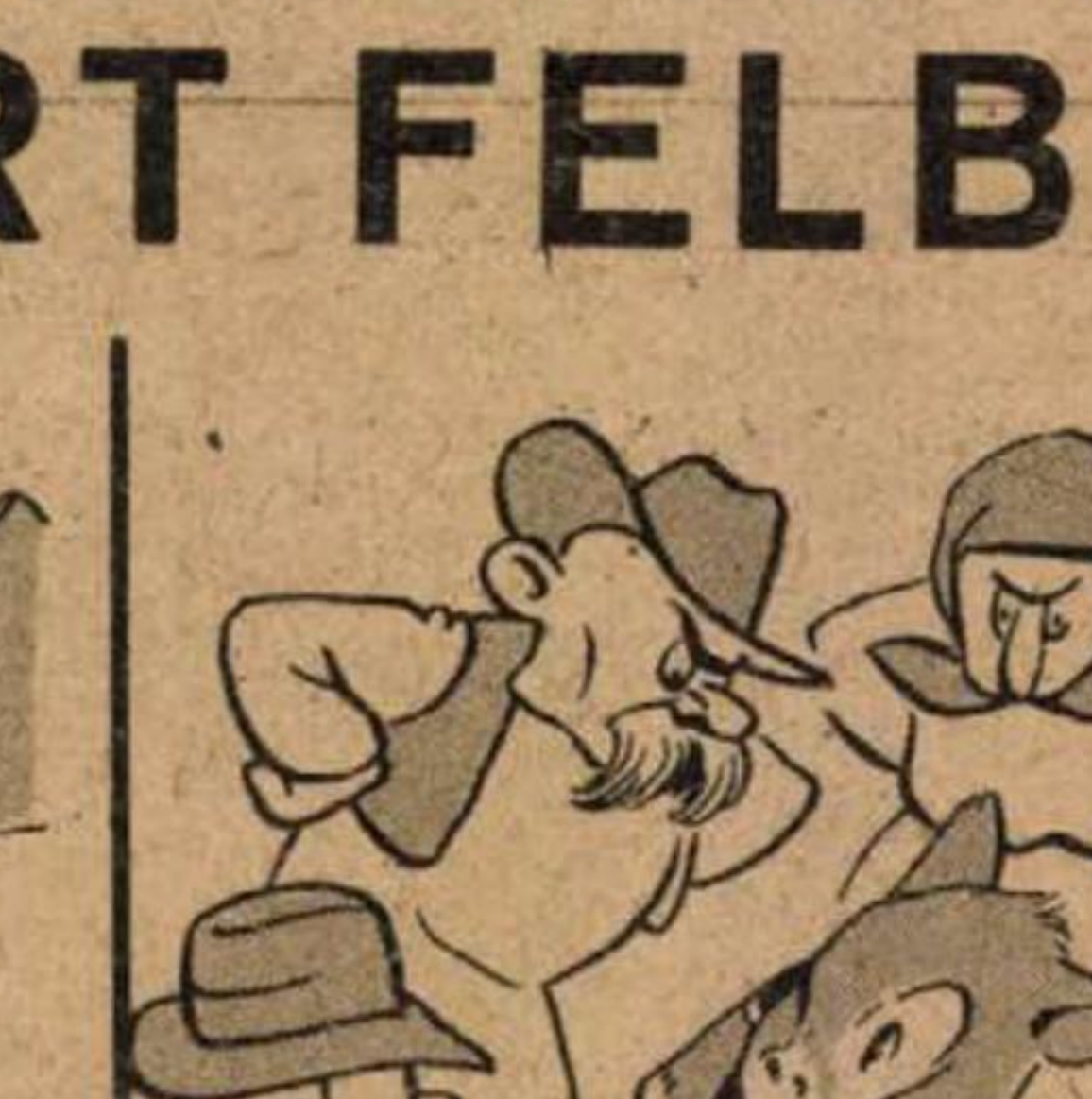

„Bujtogatni akarsz minket?!"
Zúgta Hunbadaras népe
És bősz pofonoktól porzott
A kis Kuksi megnyúlt képe.

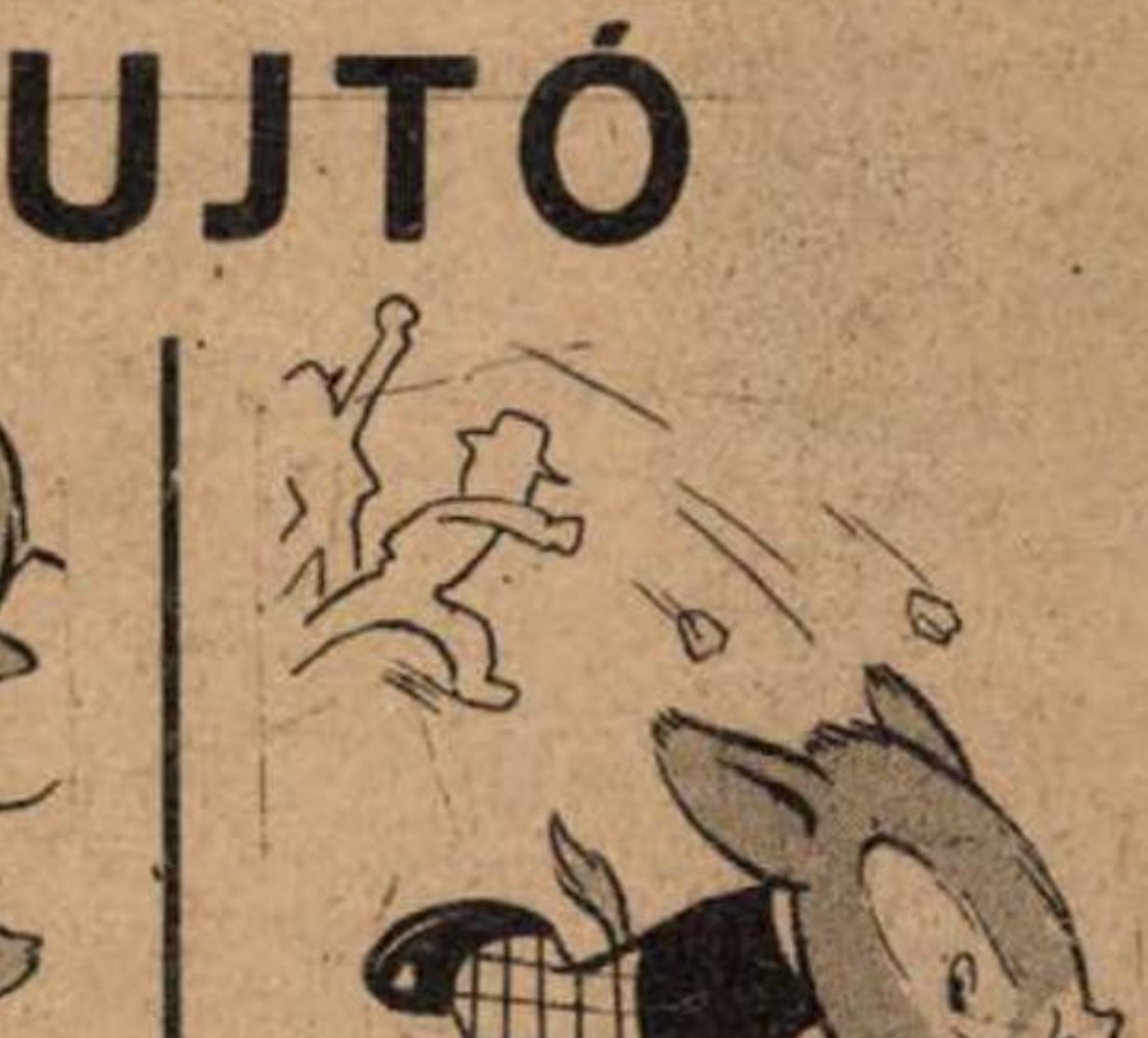

„Nem vezetsz te minket félre!
Koponyánkban józan ész ül:
Rémhír, amit fecsegsz, mert a
Kolbász gyerekhúsból készül."

Fő a beosztás

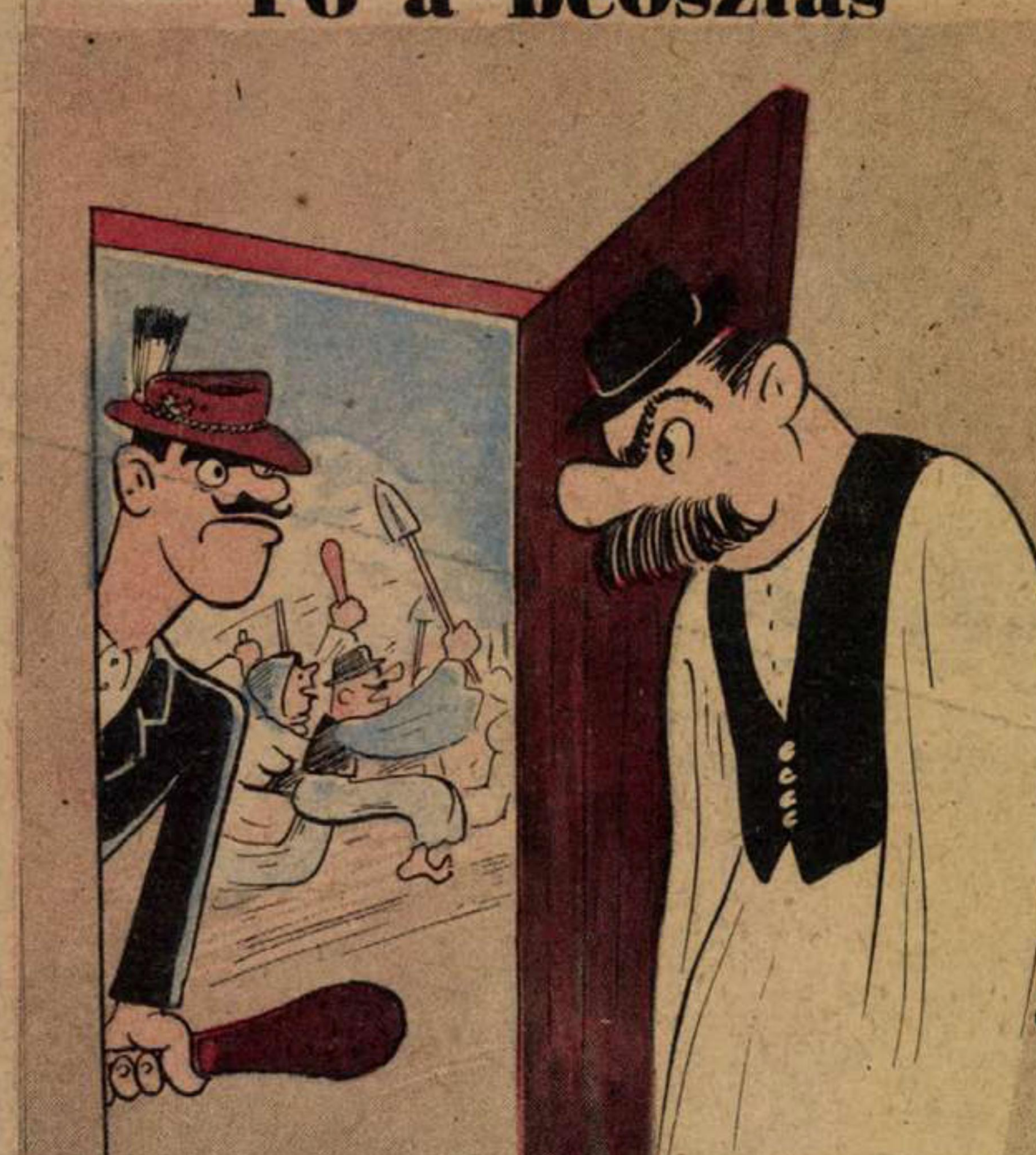

— Hát maga nem tart velünk, András gazda?

— Nem. Ma nem mék pógronyozni, ma csak fölbujtó leszek.

Szent (?) Kristóf két merőben elfogulatlan kritikája

a Kis Ujság színházi rovatában

1. Farlengető siker a Belvárosiban

Végre egy színház, végre egy író, végre egy darab. Ugy támolyogtunk ki a ruhatárból, mint akit fejbevertek, borzasztó ez a tolongás. A lelkesedéstől ittvöltő közönség néma csendben ballagott hazafelé a meghatott belvárosi utcákon s én önkéntelenül is Ady Endre halhatatlan szavait mormogom magam elé: Noch nie da gewesen.

Miről is szól ez a darab? Egy szemkápráztatóan zseniális és feltünően tehetséges írónő ijesztő vakmerőséggel és imponáló elszántsággal eleveníti meg előttünk a görög mithológia édesbus figuráit. De ez még semmi! Nem tudom, más észrevette-e, de nekem rögtön feltűnt, hogy ezek jelképes figurák, noha az írónő a legfinomabb szimbólumokkal dolgozik. Ki gondolná például azt, hogy a vöröshajúak a darabban a zsidókat személyesítik meg, és Zeus, akit az írónő végtelenül szellemes célzással Reakzeusnak nevezett el, a fasizmust jelenti? De az írónő a mélyebb jelképek használatától se riad vissza. Mindenki felszisszent a nézőtéren, mikor az egyik főszereplő zöldszínű köpenyét pirosra fordította ki, a közönség nyomban megértette, hogy itt az úgynevezett köpönyegforgatásról van szó, mely mint vicc is megállja a helyét. De kigyózné felsorolni a számtalan játékos ötletet, mellyel az írónő úgy teleszórta a darabot, mint bolha a lepedőt. Politikai szatira ez kérem a javából, ezen kár is vitatkozni.

A színészek a színjátszás csúcsteljesítményét mutatják fel. A bűbájos Bakay Margit, a fiatalos Vénes György és a lebilincselő Hekus Zoltán különösen kitüntek a jelképek fáradhatatlan magyarázásában. A kitünő Féry Sári a legegyszerűbb eszközökkel és a legszükségesebb ruhadarabokkal is leplezetlenül tárta elénk a mű rejtett szépségeit. Előljárt a farlengetésben.

Mindent összevéve felejthetetlen négy és félórát töltöttünk a Belvárosi Színház kellemesen fűtött nézőterén.

2. Piti előadás a Nemzetiben

Baj van, kérem, így nem szabad Shakespearet játszani. Gyenge darab, dilettáns színészek, rozoga díszletek. A közönség sem az a békebeli. Nem tetszettek még: a tűzoltó, a jobboldali jegyszedő és a baloldali igazgató.

Ők sem ülnek a billiókon...

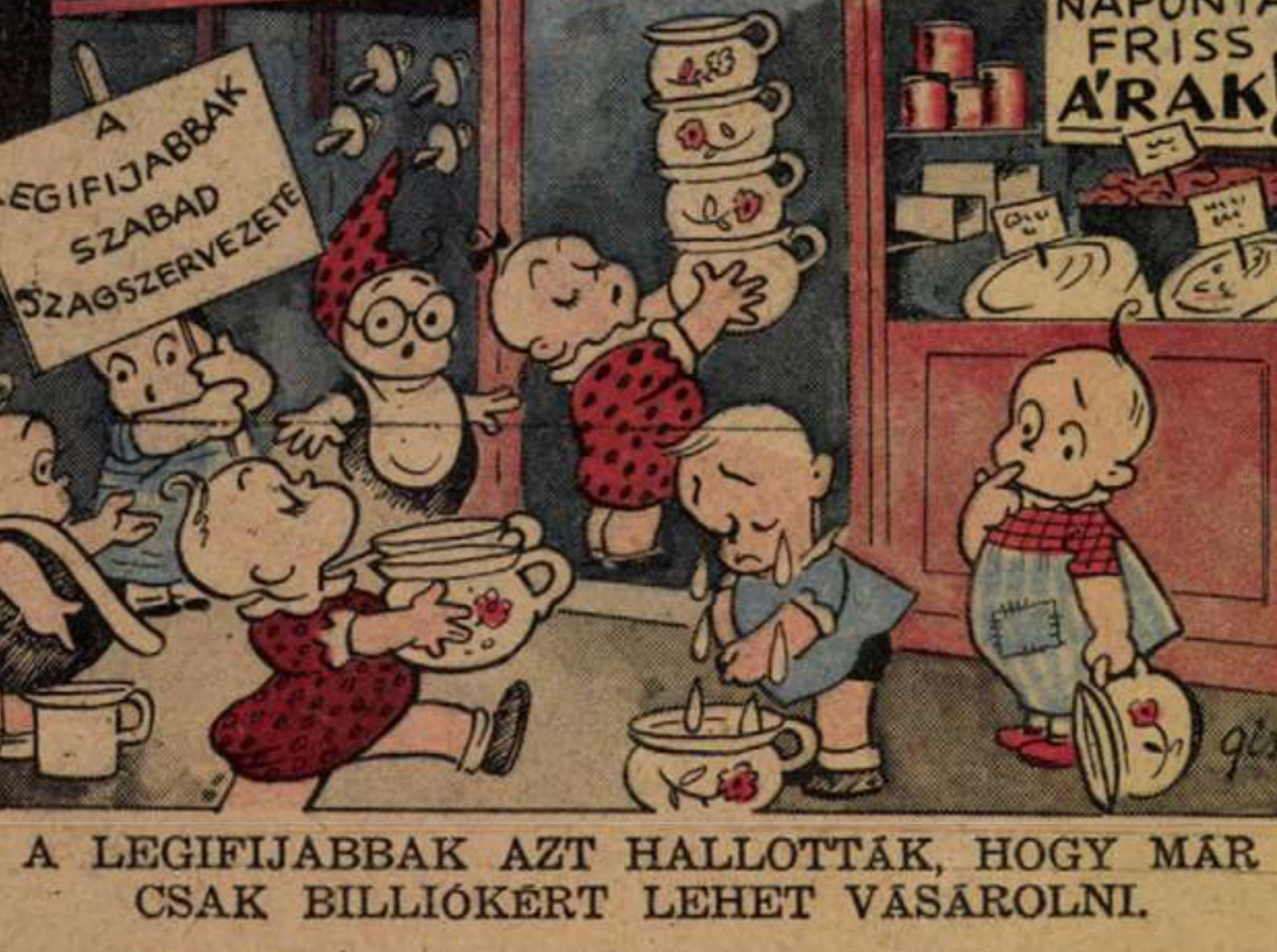

A LEGIFIJABBAK AZT HALLOTTÁK, HOGY MÁR CSAK BILLIÓKÉRT LEHET VÁSÁROLNI.

Illetékes hely a pontrendszerről

Két légy beszélget:

— Hallotta, kolléga úr? Augusztusban bevezetik a pontrendszert. Mindenki meg fogja kapni a maga pontjait.

— Mi is?

— Hogy képzeli? Mi ezen a téren önellátóknak számítunk.

Mindennél fontosabb
hogy legyen osztálysorsjegye!
Húzás már **f. hó 17-én!**
Sokszáz **billió** pengőt nyerhet!
Jutalom **70 billió pengő**
főnyeremény **50 billió** pengő
stb. összesen: **588 billió**
pengőt sorsolnak ki egy délután!
A sorsjegyek ára:
Egész **12** milliárd, fél **6** milliárd, negyed **3** milliárd pengő
az összes főárusítóknál.

Tudja már?
Randevu helyett keresse fel
BENJAMIN ISTVANT
V., Nádor-utca 20.
Arany, óra, ékszer, vétel, eladás, javítás

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Bodó Béla
Bondy Endre
Byssz Róbert
Darvas Szilárd
Farkas Lujza
Gábor Andor
Gádor Béla
Gergely Miklós
Gerő Sándor
Heves Ferenc
Hidvéghy Ferenc
ifj. Hont Ferenc
Kassovitz Félix
Kertész Endre
Királyhegyi Pál
Pályi Jenő
Pártos Jenő
Sándor Károly
Shwott Lajos
Szegő Gizi
Szilágyi Lilla
Szün Szabó József
Tabi László
Török János
Vasi

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—110 és 188—182.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Egyszer hopp, másszor Kop!

avagy kiköszörülték a Csornát

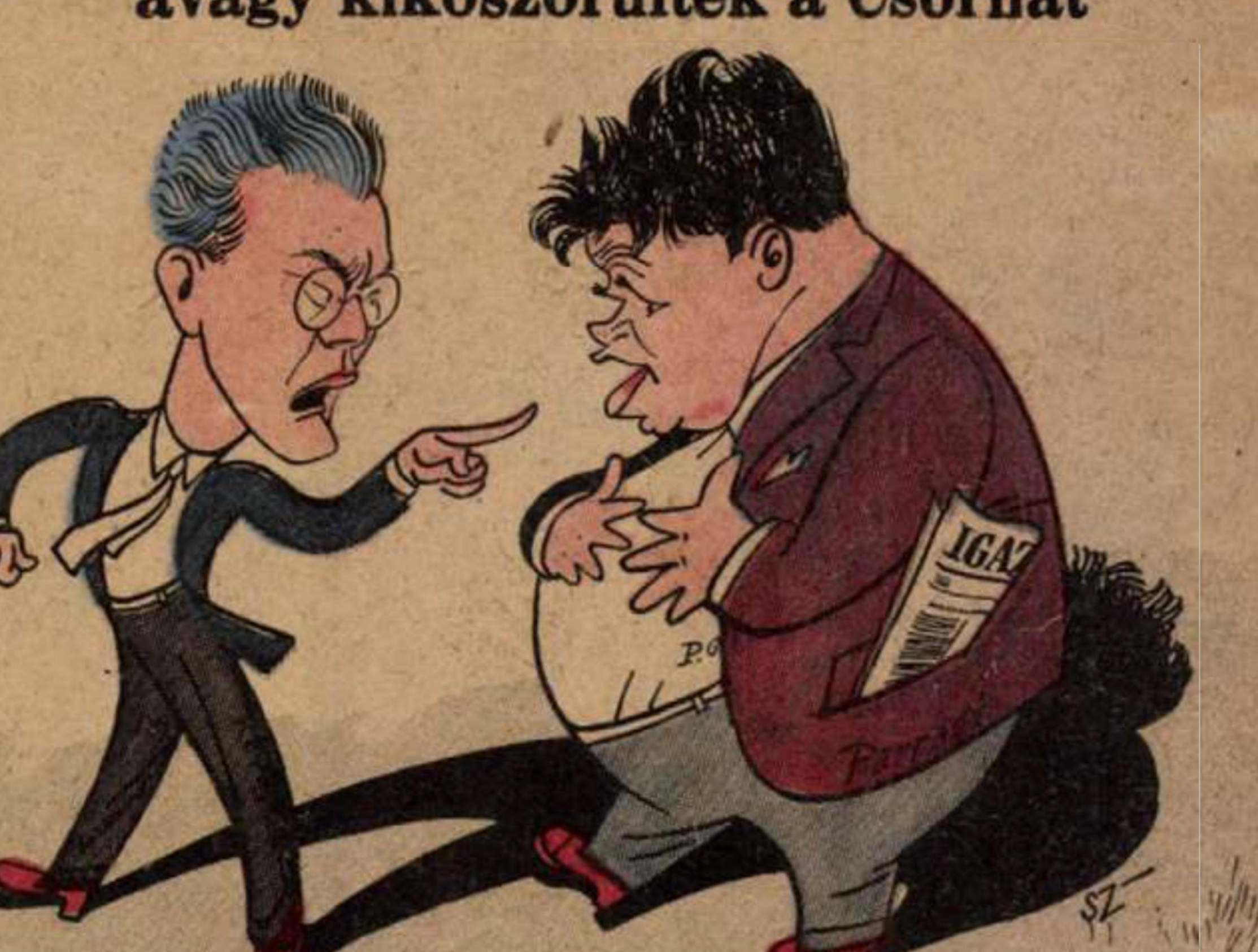

Révai: Ejnye Parragi úr, az már mégsem szép, hogy maguk Csornán lepocskondiázták a demokráciát és a kommunistákat bitang csőcseléknek nevezték.

Parragi: Felháborító aljas rágalom. Nem Csornán mondták... Kopházán.

ADÓ DOLLÁR
UNRRA
UNRRA
AFFIDAVIT

Levél

forrón szeretett amerikai nagybácsimhoz

Kedves Bácsim, Csikágóban, hozzád szól dalom:
hogy megjött a leveled, — elfog a szánalom.
Irod, ott is baj van, már nem vagytok jól ti sem
s nem fenékig tejfel már a Mississippi sem!
Clark Gable a menzán eszik, — elég nagy hiba
s Donald kacsát csak feketén látni moziba.
S bár az USA-sajtó eddig másképp szavala,
úgy megy fel az adódollár, mint a nyavala.
Cöcö! — mondom, — édes Bácsim, sajnállak sokat,
s megmozgattam itten a korifeusokat.
Vótom itt és vótam ott, — nó, Bácsi, idenézz:
adományos: lelkivigaszt küld a Kiss Szaléz.
Pattogatott kukoricát ád majd a Joint
és az UNRRA: két konzervet majd szokás szerint.
Pengőt is küldenék, hisz a Bácsim nem hagyom,
sajna, mondják, a hajótér kevés most nagyon.
Remélem, e levelem még életben talál,
gyere haza, megbocsátom, hogy gazdag valál.
Csókolom a Nénit, Daisyt és a Dávidot
s küldök nektek hamarosan
Pestre szóló, testre szabott,
költségmentes affidávitot.

BONDY ENDRE

Mik történnek Pesten?

Régi ismerősöm, Prézli Ede, izgatottan lépett hozzám az utcán. Hangja elfulladt, szeme szikrázott.

— Hallatlan, hogy mik vannak itt Pesten.

— Mi van?

— Ma hallottam, hogy 20 és 40 év között tífusz ellen beoltják a főváros lakosságát.

— Mi van ebben?

— Az van benne, hogy a feleségemet ebből is kihagyták.

— Milyen címen?

— Azon a címen, hogy még síma pengőben is több, mint negyven éves.

— Uram, ebbe bele kell nyugodni.

— De én nem nyugszom bele. Ez a legnagyobb abszurdum.

— Ne izguljon, őnagysága ki fogja bírni, hogy kimaradt ebből a tifuszoltásból.

— De én nem bírom ki.

— Miért?

— Hogy jövök én ahhoz, hogy együtt éljek egy nővel, aki már a tifusznak sem kell?

1001 ÉJSZAKA 1946-ban

Élt egykoron Bagdad városában egy Nagynevü férfiu, Ferenc effendi. Ferenc effendinek kétszáztagu tűzrőlpattant háreme volt és ő boldog volt, hogy kétszáztagu háreme van, mert lehetett volna négyszáztagu is és akkor még több baja lett volna velük.

Történt pedig egyszer, hogy Ferenc effendinek tengerre kellett kelnie. Nem szívesen tette ezt, mert tudta, hogy kétszáz hűséges neje közül — akiket Bagdadban ezidőtájt óperzsa nyelven *paartthagg*-oknak neveztek — sok szeret jobbra-balra kacsintgatni; de főképp jobbra.

Egy szép júniusi napon Ferenc effendi megállott a tengerparton, hogy beszálljon kétevezős sárkányorru repülőgépébe. Megható pillanat volt; mind a kétszáz hűséges nej jelen vala, hogy elbúcsúztassa az urát.

Ferenc effendi elégedetten nézett szét.

— Mind a kétszázan itt vagytok? — kérdezte elandalogva.

— Itt vagyunk, ó, urunk és parancsolónk — hangzott a válasz.

— Én most elmegyek — mondta Ferenc effendi.

— Menj nyugodtan — mondá engedelmesen egyik szerelmes nej, aki a szélsőjobboldalon állt éppen — és nem is muszáj, hogy visszagyere —, tette hozzá előzékenyen.

— De aranyért megyek — mondta Ferenc effendi.

— Az más, akkor csak gyere vissza — zúgták kórusban a jobboldali nejek is.

— De az a kérdés — folytatta Ferenc effendi —, hogy megbízhatok-e bennetek? Jól fogjátok viselni magatokat, amíg távol leszek?

— Nyugodj meg, ó urunk — mondák egyhangúlag a jobboldali feleségek —, ugyanúgy fogunk viselkedni, mint amikor itthon voltál.

Ferenc effendinek elborult a tekintete:

— Hiszen éppen ettől félek...

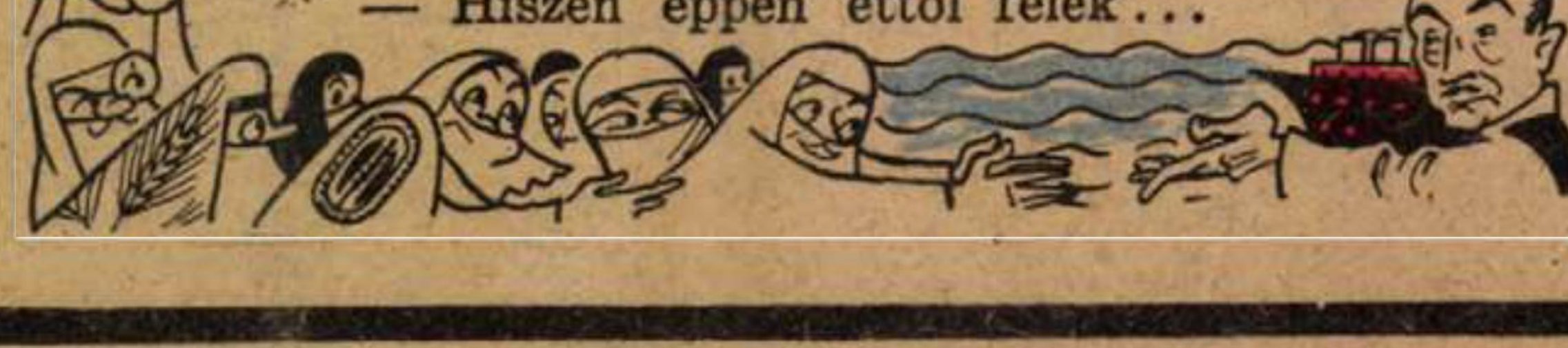

E HÉTEN sarokba állítjuk Shakespeare Vilmost,

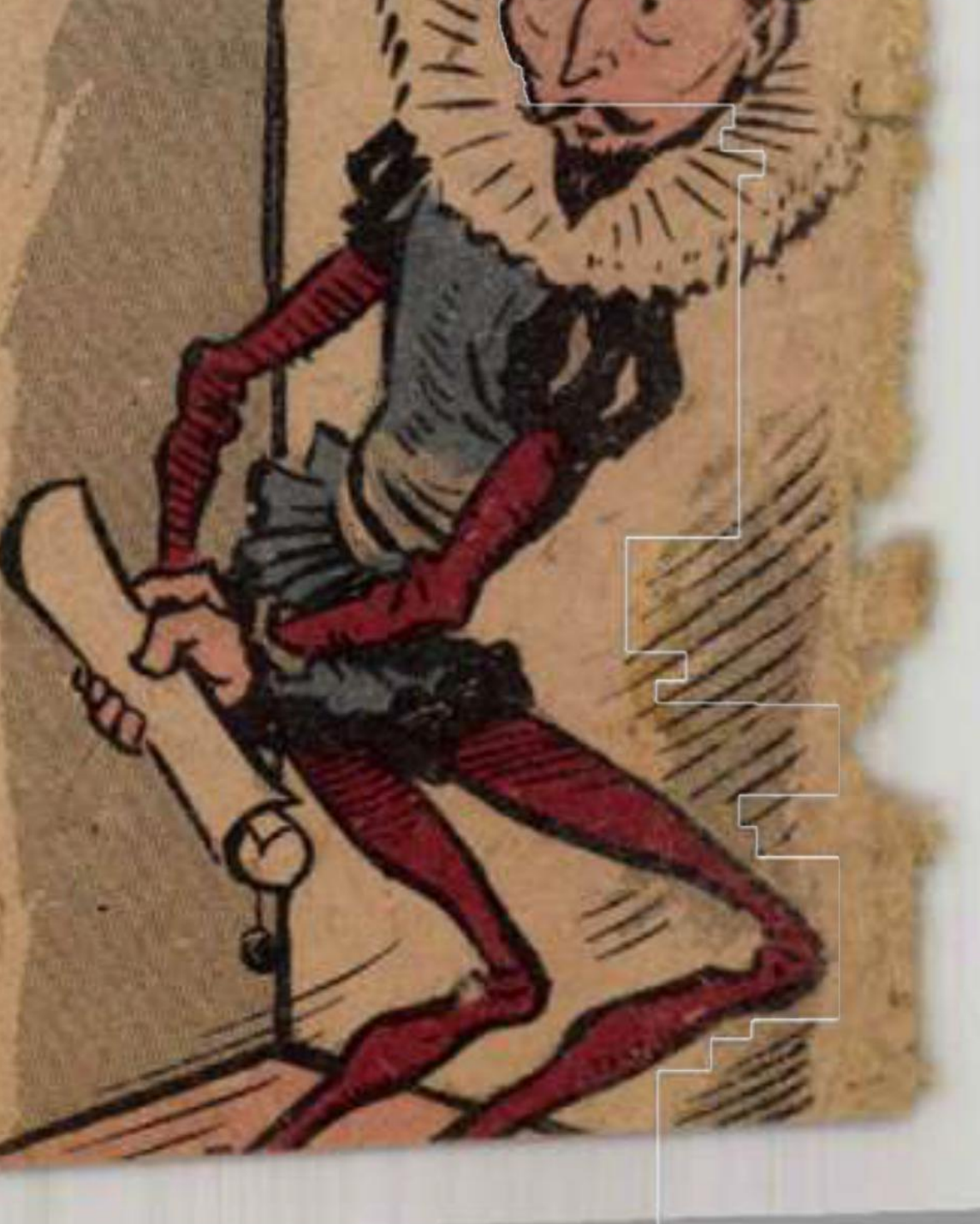

mert „Sok hűhó semmiért" címen lesujtó véleményt mondott a B-lista rendelet végrehajtásá-